

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร

พาวรุณ คล่องใจภักดี

TNI

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

STUDY OF JAPANESE INSTRUCTORS' PERCEPTION TOWARDS JAPANESE
LANGUAGE TEACHING IN LANGUAGE INSTITUTES LOCATED IN BANGKOK

Pavaroon Klongchaipakdee

TNI

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program

in Japanese Business Administration

Graduate School

Thai-Nichi Institute of Technology

Academic Year 2016

หัวข้อสารนิพนธ์

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการเรียนการสอนใน
สถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

พาวรุณ คล่องใจภักดี

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจญี่ปุ่น

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต สุขเจริญพงษ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ดร. วณิดา วาดีเจริญ)

..... กรรมการ

(ดร. สุรสิทธิ์ อุดมธนาวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์)

พารุณ คล่องใจภักดี : การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร. อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. รุ่งอรุณ กระแสสินธุ์, 135 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผล
ต่อการรับรู้ต่อการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาความ
พึงพอใจของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์
ทั้งสิ้น 140 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Independent Samples T-test, และ
One-way Analysis ANOVA

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน (67.86%) และเพศชาย
จำนวน 45 คน (32.14%) มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 64 คน (45.71%) มีการศึกษาระดับ
ปริญญาตรี จำนวน 129 คน (92.14%) และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย 1-3 ปี จำนวน
53 คน (37.86%) และ 4-6 ปี จำนวน 49 คน (35.00%) ตามลำดับ มีประสบการณ์จำนวนปี
ประสบการณ์การสอนในประเทศไทย 1-3 ปี จำนวน 57 คน (42.86%) มีประสบการณ์จำนวนปี
ประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ 1-3 ปี จำนวน 58 คน (41.43%) และ 4-6 ปี จำนวน 53 คน
(37.86%) ตามลำดับ และอายุงานในสถาบันปัจจุบัน 1-3 ปี จำนวน 55 คน (39.29%)

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบัน
การศึกษาเขตกรุงเทพมหานครโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 โดยการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่น
ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ด้านเนื้อหาหลักสูตรการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ด้านการใช้สื่อ
และอุปกรณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ด้านกิจกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ด้าน
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

สรุปผลการวิจัย พบว่า โดยรวมปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน
ประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนใน
กรุงเทพ อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบันที่แตกต่างกันของอาจารย์มีการรับรู้ต่อการสอน
ภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บัณฑิตวิทยาลัย
สาขาวิชา บริหารธุรกิจญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

PAVAROON KLONGCHAIPAKDEE : STUDY OF JAPANESE INSTRUCTORS' PERCEPTION TOWARDS JAPANESE LANGUAGE TEACHING IN LANGUAGE INSTITUTES LOCATED IN BANGKOK. ADVISOR : DR. RUNGARUN KRASAESIN, 135 PP.

The objective of this research is to study private factors and satisfaction of Japanese instructors' perception towards Japanese language teaching in Language Institutes located in Bangkok. The research was conducted by collecting data using self-administrative questionnaires from 140 Japanese instructors in Language Institutes located in Bangkok. The data was analyzed via frequency method, Percentages, Mean Values, and standard deviation before comparing independent sample t-test, one-way analysis variance and Pearson's product-moment correlation coefficient.

Referring the research, we found that most of respondents were female 95 persons equivalent to 67.86% and male 45 persons equivalent to 32.14%, 64 persons are age between 30 -39 years-old which is equivalent to 45.71%. Most of the respondent's level of education is bachelor degree at 129 person which is equivalent to 92.14%. 53 persons are residing in Thailand for 1-3 years which is equal to 37.86% and 4-6 years at 35.00% respectively. 57 persons or 42.86% of the respondents are currently working as a Japanese language instructor in Thailand for 1-3 years. 57 persons or 40.71% of the respondents are currently working as a Japanese language instructor in Bangkok for 1-3 years 58 persons which equivalent to 41.43% and 4-6 years 53 persons equivalent to 37.86% respectively. And 55 of those whose service years at present work place at 1-3 years is equivalent to 39.29%. From the result of individual opinion regarding Japanese instructors' perception towards Japanese language teaching in general is 4.03. In terms of curriculum, teaching facilities and equipment, class activities, and class evaluation are equivalent to average of 4.14, 4.06, 3.77, and 4.21 respectively.

From research result we found that some personal aspects i.e. gender, age, years of residing in Thailand, years of teaching in Thailand, years of teaching in Bangkok, and working years in current institute to one's perception towards Japanese language teaching in language institutes located in Bangkok does signify specific 0.05 statistic differences.

Graduate School
Field of Study Business Japanese
Academic Year 2016

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงคณะอาจารย์หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติที่ให้ความกรุณาแนะนำ ตรวจสอบตราแก้ไขเนื้อหา รวมถึง ดร. วณิดา วาตีเจริญ ที่กรุณารับเป็นประธานกรรมการและกรรมการในการสอบรายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้ และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือสละเวลาเพื่อตอบแบบสอบถาม ตลอดจนบิดามารดาข้าพเจ้าที่ให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ด้วยดีเสมอมา จึงทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ทางผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับท่านที่สนใจเพื่อนำไปใช้ในการประกอบความรู้ในอนาคต หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พาวรุณ คล่องใจภักดี

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป	ฉ
 บทที่	
1 บทนำ.....	1
สภาวะความเป็นมา แนวทางเหตุผลและปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมุติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้.....	6
แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับการสอน.....	9
ประเด็นแนวทางการสอน.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ.....	14
 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	21
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น	29
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	
5 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	103
สรุปผลการวิจัย	103
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	106
สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการรับรู้ ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น.....	114
อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	114
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	117
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก	123
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	123
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	135

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	25
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	26
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	26
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ในประเทศไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีประสบการณ์การสอน ในประเทศไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีการสอนใน กรุงเทพมหานครของผู้ตอบแบบสอบถาม	28
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ของผู้ตอบแบบสอบถาม	28
8 ระดับการรับรู้ต่อต้านหลักสูตรการสอน	29
9 ระดับความเห็นของการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	31
10 การรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน	32
11 การรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	33
12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ	35
13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ	42
14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา	51
15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย.....	71
17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร.....	81
18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน.....	92

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญรูป

รูป

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย	4
---	--------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

สภาวะความเป็นมา แนวทางเหตุผลและปัญหา

ประเทศไทยถือเป็นแหล่งการลงทุนทางธุรกิจที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีการลงทุนจากต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลของ (หอการค้าญี่ปุ่นประจำประเทศไทย กรุงเทพฯ. 2559) เมื่อเดือนเมษายน ปี 2559 มีบริษัทญี่ปุ่นที่เป็นสมาชิกของหอการค้าญี่ปุ่นประจำประเทศไทยอยู่ มีสมาชิก 1,715 บริษัท ประเภทธุรกิจที่มีสัดส่วนสูงเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ร้อยละ 20.4 ธุรกิจขนส่ง ร้อยละ 5.3 บริษัทก่อสร้าง ร้อยละ 4.9 ธุรกิจประกันภัย ร้อยละ 4.3 โรงแรมและร้านอาหาร ร้านค้าปลีก ร้อยละ 3.3 เป็นต้น

ปัจจุบันภาษาญี่ปุ่นมีอิทธิพลและได้รับความนิยมในประเทศไทยเป็นอย่างมาก จำนวนสถานศึกษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย จากการสำรวจของ (เจแปนฟาวนด์เดชั่น. 2556 : 1-3) เรื่องสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยของพบว่า ในปี 2555 มีสถาบันการศึกษาที่สอนภาษาญี่ปุ่นรวมทั้งหมด 465 แห่ง มีผู้เรียนจำนวน 129,616 คน เพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวเมื่อเปรียบเทียบกับผลจากการสำรวจในปี 2552 ที่มีผู้เรียนจำนวนเพียง 78,802 คน อัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 64.5 และนับว่ามีจำนวนผู้เรียนขึ้นเป็นลำดับที่ 7 ของโลก แบ่งออกเป็นผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษามากถึง 88,325 คน และผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีจำนวน 19,908 คน ขณะที่จำนวนผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมี 1,387 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ซึ่งมีจำนวนผู้สอนจำนวน 1,240 คน

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันมีผู้สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวด้านการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น จึงเกิดการจ้างงานอาจารย์ชาวญี่ปุ่นเพื่อทำหน้าที่สอนภาษาเป็นจำนวนมากของสถาบันการศึกษา อันจะเห็นได้จากพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการดำเนินโครงการครูผู้ช่วยสอนภาษาญี่ปุ่นปี 2557 ระหว่าง ศธ.กับมูลนิธิญี่ปุ่น โดย ดร.สุทธศรี วงษ์สมาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ลงนามฝ่ายไทย และนายฮิโรยะสุ ประธานมูลนิธิญี่ปุ่น เป็นผู้ลงนามฝ่ายญี่ปุ่น เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมกันในการสอนภาษาญี่ปุ่น นายจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มีคนไทยสนใจเรียนจำนวนมาก การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่ 2 หากไม่มีการออกแบบระบบให้ดีก็จะได้ผลและถือเป็นการเสียเปล่า จึงต้องการให้ญี่ปุ่นจัดส่งครูผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการออกแบบระบบการสอนภาษาญี่ปุ่น การกำหนดจำนวนผู้เรียนต่อห้อง รวมทั้งการออกแบบหลักสูตรให้เน้นการ

สอนสนทนาในห้องเรียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ทั้งนี้ เนื่องจากปัจจุบัน ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวนมาก ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ดังนั้นไม่ต้องการให้มุ่งเน้นที่จำนวนผู้เรียน แต่ควรเน้นที่คุณภาพ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร และเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เชื่อว่าหากดำเนินการประสบความสำเร็จ จะทำให้ครูสอนภาษาญี่ปุ่นสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนากระบวนการศึกษาของไทย และจะเป็นการยกระดับความร่วมมือระหว่างไทยกับญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี ทางด้านนายอิโรยะสุ อันโตะ ประธานมูลนิธิญี่ปุ่นแห่งประเทศไทย กล่าวว่า เห็นควรให้มีการส่งเสริมการเรียนการสอน ที่เน้นการฟังและการพูดมากกว่าการอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ จึงเห็นด้วยที่จะให้มีการจัดส่งผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาญี่ปุ่น มาช่วยพัฒนาการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย ขณะนี้มูลนิธิญี่ปุ่นกำลังดำเนินโครงการ WA ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากที่ นายชินโซ อาเบะ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น ประกาศในระหว่างการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2556 ในการจัดส่งเจ้าของภาษาญี่ปุ่นมาเป็นครูผู้ช่วยให้แก่ครูสอนภาษาญี่ปุ่นท้องถิ่นในสถานศึกษาของไทย และคาดหวังว่าการจัดส่งครูผู้ช่วยสอนภาษาญี่ปุ่นจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน (กฤตติกา พัชรชานนท์; และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. 2557)

ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าอาจารย์ชาวญี่ปุ่นมีการรับรู้อย่างไรต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนชาวญี่ปุ่นนี้มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้ข้อเท็จจริง ทำให้เข้าใจถึงปัจจัยเฉพาะบุคคลกับการรับรู้ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาในกรุงเทพมหานครจากอาจารย์ชาวญี่ปุ่น อันจะเป็นประโยชน์ทั้งแก่สถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลของการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจข้อมูล

1. ศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ต่อการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 จำนวนปีประสบการณ์สอนในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนปีประสบการณ์สอนในกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 อายุงานในสถาบันศึกษาปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่น 4 ด้าน ได้แก่ ต่อหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นโดยประเมินความคิดเห็นจากอาจารย์ชาวญี่ปุ่นตามสถาบันการศึกษาประเภทโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 200 คน

3. ขอบเขตตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ชาวญี่ปุ่น ประกอบด้วย เพศ, อายุ, สภาพสมรส, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์การสอน, จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาการวิจัยอยู่ระหว่าง เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2560 รวม 3 เดือน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นหลักสูตรขั้นต้นสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยเฉพาะบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย
5. จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย
6. จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ
7. จำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน

ตัวแปรตาม

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อ

- ด้านเนื้อหาหลักสูตรการสอน
- ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน
- ด้านการจัดกิจกรรมการสอน
- ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
(วีระ ไทยพานิช. 2546)

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อหลักสูตรการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน กิจกรรมการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันการศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการวางแผนพัฒนาการสอนภาษาญี่ปุ่นและประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการของสถาบันการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
3. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **อาจารย์ผู้สอน** หมายถึง อาจารย์ชาวญี่ปุ่น ผู้รับหน้าที่ในการรับผิดชอบแต่ละคอร์สที่มีการจัดการเรียนการสอน
2. **หลักสูตรการสอน** หมายถึง แผนการแนวทางที่ได้มีการออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียน
3. **สื่อและอุปกรณ์การสอน** หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบการสอนหรือสื่อความหมายในชั่วโมงเรียน และส่งเสริมทักษะการเรียนการสอน เช่น วิทยุ โทรศัพท์ เครื่องเล่นวีดีโอ เป็นต้น
4. **กิจกรรมการสอน** หมายถึง การดำเนินการกิจกรรมต่างๆในห้องเรียนหรือภายในสถานการศึกษา โดยมีอาจารย์และผู้เรียนเข้าร่วม เพื่อเป็นการส่งเสริมและบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียน เช่น การเติมคำในช่องว่าง การเล่นเกมทบทวนทฤษฎี เป็นต้น
5. **การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน** หมายถึง กระบวนการประเมินของอาจารย์ผู้สอนเพื่อพิจารณาความสามารถและการพัฒนาของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ เทียบกับผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบ
6. **สถาบันสอนภาษา** หมายถึง สถาบันสอนภาษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้
2. แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับการสอน
3. ประเด็นแนวทางการสอน
 - 3.1 ด้านหลักสูตรการสอน
 - 3.2 สื่อและอุปกรณ์การสอน
 - 3.3 กิจกรรมการสอน
 - 3.4 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้

ชิฟแมน; และคานุก (Schiffman; and Kanuk. 2000 : 146) การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลแต่ละคนมีการเลือก ประมวลผล และการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมา ตักดีไทย สุรกิบบวร (2545 : 82-83) กล่าวว่า การรับรู้จะเกิดจากความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างสิ่งเร้าภายนอกที่เราเลือกเข้ามาจัดระบบเข้ากับสิ่งเร้าภายในที่เรามีอยู่แล้วในขณะเดียวกันก็นำเอาประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมผสมผสาน เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบความรู้ แปลความหมายซึ่งอาจแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้เป็นเพราะสิ่งเร้าภายในของผู้รับรู้แตกต่างกัน สิ่งเร้าภายนอก (External Stimuli) ได้แก่ สิ่งที่ได้ยิน ได้เห็น และสัมผัส เป็นต้น และสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimuli) ได้แก่ เจตคติ ความต้องการ ความหิว ประสบการณ์ เป็นต้น

อุบลวรรณ ภวภานันท์; และคณะ (2554) ให้ความหมายการรับรู้ถึงและการรับรู้ คือ การที่อวัยวะรับความรู้สึกมีหน้าที่รับรู้ข้อมูลที่อยู่รอบๆ ตัวเรา ส่งผ่านเส้นประสาทขึ้นสู่สมอง ข้อมูลจะอยู่ในรูปของพลังงานต่างๆ เช่น ความร้อน แสง เสียง ฯลฯ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะได้รับพลังงานเฉพาะ เช่น ตารับแสง หูรับเสียง ผิวหนังรับอุณหภูมิ สัมผัส ฯลฯ ข้อมูลเร้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาทเดินทางเข้าสู่สมองจนเกิดความรู้สึก เช่น มองเห็น ได้ยิน นั่นคือการรับรู้จึงเป็นกระบวนการรับรู้

ลักขณา สรีวัฒน์ (2549) ให้ความหมายการรับรู้ หมายถึงการเกิดสัมผัสอย่างมีความหมายและเป็นประสาทสัมผัสเกิดการสัมผัสขึ้น และตีความแห่งการสัมผัสได้รับออกมาเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย อันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจกัน และในการแปลความหมายของการ

สัมผัสนั้นจำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ดังนั้นหากคนเราไม่มีความรู้เดิมหรือสิ่งนั้นๆ ไปก็จะไม่มีการรับรู้ในสิ่งนั้น ๆ แต่จะเกิดเฉพาะการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น

จิตยาพร เสมอใจ (2550 : 66) กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลแปลความจากสิ่งที่สัมผัส โดยผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ และตีความเป็นข้อมูลตามความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล การรับรู้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความคิด ความรู้สึก และสภาพแวดล้อมของผู้บริโภค ซึ่งไม่อาจรับรู้ข้อมูลได้ทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้หรือเปิดรับข้อมูลเท่าที่ศักยภาพในการรับรู้ของแต่ละคนที่จะทำได้เท่านั้น เราจะสังเกตได้จากการรับรู้สิ่งที่เรามีพื้นฐานอยู่แล้ว จะทำให้เราเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่ในสิ่งที่เราไม่เคยมีพื้นฐานเลย เราจะไม่สนใจหรือรับรู้ได้ยากกว่าและส่งผลให้เกิดการปฏิบัติต่อการรับรู้ต่างกันไปด้วย

ณัฐพันธ์ เขจรันท์ (2551 : 58) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลรวบรวมและเปลี่ยนแปลงความประทับใจของตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อให้ความหมายกับสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องซึ่งการรับรู้เป็นการทำงานขั้นแรกสุดของร่างกายในการติดต่อกับสภาพแวดล้อมภายนอกโดยกายประสาทสัมผัสทาง ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ทำให้ร่างกายได้เรียนรู้ต่อบรรดาสิ่งเร้าต่างๆ โดยบุคคลจะให้ประสบการณ์ที่สะสมมาแปลความหมายของสิ่งเร้าผ่านประสาทสัมผัส และเกิดความรู้สึก ระลึกหรือรู้ถึงความหมาย โดยที่การรับรู้จะมีขั้นตอนดังนี้

1. การรับสัมผัส
2. การสนใจ
3. การสร้างภาพ
4. การแปลความหมาย
5. การแสดงออก

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2552 : 116) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความ ความรู้สึกประทับใจของตนเองเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามการรับรู้ของคนๆ หนึ่ง สามารถตีความหมายให้แตกต่างจากความเป็นจริงได้อย่างมาก เช่น พนักงานทุกคนในองค์กรแห่งหนึ่งอาจรับรู้ว่าองค์กรของตนเป็นบริษัทที่ดีและรับผิดชอบต่อสังคม แต่ในความเป็นจริงอาจไม่เป็นดังที่รับรู้ก็เป็นได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

กันยา สุวรรณแสง (2544) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการรับรู้ไว้ว่า สิ่งเร้าอย่างเดียวกันอาจจะทำให้คนสองคนสามารถรับรู้ต่างกันได้ การที่มนุษย์สามารถรับรู้สิ่งต่างๆ ได้ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และจะรับรู้ได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ เช่น ประสบการณ์วัฒนธรรม การศึกษา ดังนั้นการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าใจอย่างใดอย่าง

หนึ่งในขณะใดขณะหนึ่งนั้นจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มี 2 ประเภท คือ

1. อิทธิพลที่มาจากภายนอก ได้แก่ ความเข้มและขนาดของสิ่งเร้า (Intensively and Size) การกระทำซ้ำๆ (Repetition) สิ่งที่ตรงกันข้าม (Contrast) การเคลื่อนไหว (Movement)
2. อิทธิพลที่มาจากภายใน ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) การคาดหวัง (Expectancy) ความสนใจ (Interest) อารมณ์ (Emotion)

ซึ่งความคิดและจิตนาการความรู้สึกต่างๆ ที่บุคคลได้รับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะของผู้รับรู้ กับลักษณะของสิ่งเร้าดังนี้

1. ลักษณะของผู้รับรู้

ลักษณะของผู้รับรู้ พิจารณาจากการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใด ก่อนหรือหลัง มากหรือน้อย อย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับรู้ด้วยเป็นสำคัญ ประการหนึ่งปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้รับรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือด้านกายภาพกับด้านจิตวิทยา

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึงอวัยวะสัมผัส เช่น หู ตา จมูกและอวัยวะสัมผัสอื่นๆ ปกติหรือไม่ มีความรู้สึกสัมผัสสมบูรณ์เพียงใด ความสมบูรณ์ของอวัยวะสัมผัส จะทำให้รับรู้ได้ดีการรับรู้บางอย่าง เกิดจากอวัยวะสัมผัส 2 ชนิดทำงานร่วมกัน เช่น ลิ้นและจมูก ช่วยกัน รับรู้รส การรับรู้จะมีคุณภาพดีขึ้นถ้าเราได้รับสัมผัสหลายทาง เช่น เห็นภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน ทำให้เราแปลความหมายของสิ่งเร้าได้ถูกต้อง

1.2 ด้านจิตวิทยา ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของคนที่มามีอิทธิพลต่อการรับรู้ นั้น มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ ความพร้อม สติปัญญา การสังเกตพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจ ทักษะคำนิยม วัฒนธรรม ประสบการณ์เดิม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นผลจากการเรียนรู้เดิมและประสบการณ์เดิม

2. ลักษณะของสิ่งเร้า

ลักษณะของสิ่งเร้านั้น พิจารณาจากการที่บุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งใด ก่อนหรือหลัง มากหรือน้อย เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าสิ่งเร้าดึงดูดความสนใจ ความตั้งใจมากน้อยเพียงใด หรือไม่ลักษณะของสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีดังนี้

2.1 สิ่งเร้าภายนอกที่ดึงดูดความสนใจและความตั้งใจ ได้แก่ คุณสมบัติและคุณลักษณะของสิ่งเร้าที่จะทำให้เกิดการรับรู้ตนเอง ซึ่งถ้าสิ่งเร้ามีคุณสมบัติและลักษณะที่สนองธรรมชาติในการรับรู้ของคนเรา ก็จะทำให้มีความตั้งใจในการรับรู้ดีขึ้น

2.2 การจัดลักษณะหมวดหมู่ของวัตถุที่เป็นสิ่งเร้า

แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับการสอน

การสอนและการสอนภาษา

กู๊ด (Good. 1973) กล่าวถึงความหมายของการสอน 2 นัยยะคือ หากพิจารณาในเชิงแคบแล้วหมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษาโดยทั่วไป แต่หากพิจารณาในเชิงกว้างแล้วหมายถึงการจัดการสภาพการณ์ จัดสถานการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนที่จะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินไปด้วยความสะดวก ซึ่งหมายรวมถึงการเรียนที่จัดในรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการด้วย

บุช (Buch. 1973 : 1-2) ให้ความหมายคำว่า การสอน (Teaching) ในรูปแบบใหม่ที่มีพัฒนาการเป็นคำใหม่คือ การเรียนการสอน (Instruction) ว่า

1. การเรียนการสอน คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แทนที่ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน
2. การเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะคติและเจตคติต่างๆ โดยมีการเตรียมการ มีการวางแผนตามหลักวิชา มีขั้นตอนหรือกระบวนการสอนที่เป็นแบบแผนชัดเจน มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเป็นการใช้ศาสตร์ในการสอน
3. การเรียนการสอนครอบคลุมปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบมิใช่เพียงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคลเท่านั้น อาจเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสื่อต่างๆ ก็ได้
4. การเรียนการสอนมักเกิดขึ้นในสถานการณ์ของการเรียนการสอนที่มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า

ตีพร ประเสริฐสุข; สุกัญญา ขวัญม่วง; และเสาวภา หงส์ประภาวงศ์ (2550 : 5) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านตัวครูว่า พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูมีบทบาทอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หากครูมีความรู้ในเนื้อหา ลักษณะธรรมชาติของวิชาภาษาอังกฤษ วิธีการสอนภาษาอังกฤษ และมีการวางแผนการสอนล่วงหน้า เตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดฝึกทำฝึกพูดมากกว่าครูพูดเอง ครูใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคย ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเชื่อมโยงประสบการณ์และชีวิตจริง สามารถชี้แนะผู้เรียนและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน เอาใจใส่ผู้เรียนและแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง มีการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ และนำไปปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ก็จะสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ประเด็นแนวทางการสอน

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตรการสอน

ประทีป เมธาคุณ (2532 : 1) ให้ความหมายของหลักสูตร (Curriculum) ว่าหลักสูตร คือ แผนการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิเคราะห์คัดเลือก จัดรวบรวม และเรียบเรียงเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ตลอดจน การประเมินผล

การ์เซีย (Garcia. 1996) ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตร (Curriculum) ว่า หมายถึง จำนวนหน่วยเรียนทั้งหมดที่สถาบันการศึกษาได้จัดและกำหนดการศึกษาและกิจกรรมไว้อย่างชัดเจนสำหรับการเสร็จสิ้นการศึกษานั้น รายวิชาหรือหัวข้อเรื่องที่จัดไว้ภายในสถาบัน การศึกษาเพื่อการสำเร็จในการเรียน คือ

1. หลักสูตรในรายวิชา อาจจะจัดทำขึ้นสำหรับบทเรียนเดียวกันก็ได้ เช่น แผนการเรียนประจำวัน

2. หลักสูตรสำหรับงานแต่ละหน่วย หลักสูตรชนิดนี้ต้องใช้เวลานานสำหรับการดำเนินการ เช่นแผนการเรียนที่จัดแบ่งเป็นหน่วย หรือแผนระยะยาว

3. หลักสูตรสำหรับหนึ่งเทอมหรือหนึ่งปี เช่น Syllabus, Course of Study หรือ Teaching Guide

บำรุง กลัดเจริญ; และฉวีวรรณ กินวงศ์ (2527 : 175-176) ได้แบ่งประเภทการเรียนการสอนออกเป็น 3 แบบคือ

1. วิธีการสอนแบบยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-Centered Method) วิธีนี้ครูจะเป็นผู้สอนผู้ถ่ายทอดความรู้ วางแผนการสอน ควบคุมเนื้อหา วัดผล และดำเนินการทุกอย่าง วิธีการเพื่อให้เด็กมีความรู้ โดยยึดถือความคิดเห็นและความต้องการในด้านการจัดการการสอนของครูเป็นสำคัญ วิธีการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางได้แก่วิธีการสอนแบบสารัตถ์ วิธีการสอนแบบบรรยาย วิธีการสอนแบบปาฐกถา วิธีการสอนแบบทบทวน และวิธีสอนแบบซักถาม เป็นต้น

2. วิธีการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Method) วิธีการนี้นักเรียนหรือผู้เรียนจะเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง วางแผนบทเรียนเองโดยเน้นความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำ แนะนำ คอยดูแลให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง วิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้แก่ วิธีสอนแบบอภิปราย วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิธีสอนแบบหน่วย วิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ วิธีสอนแบบวิทยาศาสตร์ วิธีสอนแบบนิรนัย วิธีสอนแบบโครงการ วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน และวิธีสอนแบบทดลอง เป็นต้น

3. วิธีการสอนแบบยึดผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน (Co-Operation Group Method) วิธีนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันในการจัดบทเรียน วางแผนค้นคว้าหาความรู้ สรุปผลการเรียนรู้ร่วมกัน การสอนแบบนี้จะถือเอากลุ่มเป็นหลัก ความเห็นของกลุ่มเป็นสำคัญ เน้นการทำงานเป็นพวกเป็นหมู่ วิธีการสอนที่ยึดผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน ได้แก่ วิธีสอนแบบอภิปรายหมู่ วิธีสอนแบบแสดงบทบาท เป็นต้น

ทิสนา แคมมณี (2545 : 219-221) ให้คำนิยามรูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนรู้การสอนว่า คือ สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วย กระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้แบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2547: 38) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอน ในการเลือกเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ถ้าหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไป ผู้เรียนก็จะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากเนื้อหาที่นำมาสอนมีความยากเกินไปก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความยากลำบาก ดังนั้นผู้สอนต้องพิจารณาเนื้อหาสาระที่นำมาสอนให้มีความเหมาะสม

2. สื่อและอุปกรณ์การสอน

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2550 : 133) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทำให้สิ่งที่เข้าใจยากให้ง่ายขึ้น, สร้างแรงจูงใจและเร้าความสนใจ, ช่วยส่งเสริมสร้างความคิดและแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน, สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่างๆเกี่ยวกับเวลา ระยะเวลา และขนาดได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 25) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อธรรมชาติ การเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความน่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้และที่สำคัญคือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนวิธีการวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. กิจกรรมการสอน

ฮาเมอร์ (Hamer 1998 : 119-120) กล่าวว่า มีหลักการที่จะกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ คือ กิจกรรมการพูดที่ดีควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มากหากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และถ้าหากครูผู้สอนจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมและสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ด้วยความความเข้าใจ ผู้เรียนก็จะได้รับความพึงพอใจอย่างมากจากกิจกรรม เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมุติ การอภิปราย การแก้ปัญหา ฯลฯ โดยธรรมชาติของการมีส่วนร่วมแล้วล้วนแล้วแต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งสิ้น

สมพร โกมารทัต (2548 : 47) กล่าวว่า กิจกรรมการสอนหมายถึง การกระทำ การดำเนินการ การปฏิบัติการ ขณะที่กำลังทำการสอนหรืออาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมคือสาระทั้งหมดของการสอนก็ได้ซึ่งต้องมีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ มีการเตรียมการ มีสาระในการทำ มีขั้นตอน กระบวนการทำ มีการตรวจสอบว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมการสอนเป็นเรื่องที่ต้องมีผู้สอน มีกิจกรรม มีผู้เรียน มีสาระในการเรียนการสอน กิจกรรมการสอนถือเป็นหัวใจที่สำคัญมากของกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาโดยเฉพาะการสอนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองอย่างภาษาญี่ปุ่น เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือหรือพาหนะที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในชั่วโมงนั้น ในคาบนั้น หรือในเรื่องนั้น

นกสินธุ์ แผลงศร (2549 : 65-74) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาและวิธีสอน ภาษาต่างประเทศที่ได้มีผู้นำมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบันไว้ 7 วิธีคือ สอนแบบอธิบาย ไวยากรณ์และแปล วิธีสอนตรง สอนแบบฟัง-พูด สอนแบบธรรมชาติ สอนแบบเงียบ สอนแบบชักชวน และสอนแบบเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า ไม่เพียงแต่กิจกรรมที่เป็นไปตามหลักกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัตถุประสงค์ของบทเรียนมุ่งเน้นการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเท่านั้น แต่จะต้องมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่นการฟัง การเข้าห้องสมุด การเข้าค่ายภาษา การเข้า ร่วมการประชุมทางภาษา เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมควบคู่กันไป

ทิตนา แคมมณี (2551 : 74) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียนนั้นจะต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน จึงจะเกิดทักษะได้ ยกตัวอย่างการสอนคัดเขียนไทย นักเรียนจะเขียนตัวอักษรไทยได้สวยงาม ต้องได้ฝึกการคัดบ่อยๆ ตามลำดับขั้นตอน และมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องจนสามารถคัดได้อย่างสวยงามในเวลาที่กำหนด หรือถ้าเป็นเนื้อหาประเภทการแก้ปัญหาก็ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหานั้น เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

จำเนียร ศิลปวานิช (2538 : 32-33) กล่าวว่า การสอนภาษาถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ต้องมีระบบการถ่ายทอดอย่างเป็นกระบวนการ ลักษณะดังกล่าวของการสอนภาษาไม่ว่าจะเป็นการสอนภาษาใดๆ ย่อมจัดว่าเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญ และหากเรามุ่งเน้นกระบวนการทางวัฒนธรรมของการสอนเป็นหลัก เราก็สามารถเรียกการสอนภาษาได้ว่า วัฒนธรรมการสอนภาษานั้นเอง ซึ่งการถ่ายทอดเพื่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งเนื่องจากภาษาต้องมีการถ่ายทอดการมีกระบวนการขั้นตอนที่ซับซ้อนและมีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องหลากหลาย อันได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน พฤติกรรมผู้สอน พฤติกรรมผู้เรียน แนวคิดเกี่ยวกับการสอน กระบวนการการสอน วิธีการสอน กิจกรรมการสอน เทคนิคการสอน ความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา อุปสรรคในการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอน กล่าวคือ การเรียนการสอนจะมีผลลัพธ์ตามที่คาดหวังหรือคุณภาพดีเพียงไรขึ้นอยู่กับส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร ตลอดจน สิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญ และสิ่งที่จะทราบว่าผู้เรียนได้เรียนจนบรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ก็ต้องมีการประเมินผล

สมพร โกมารทัต (2548 : 58) กล่าวถึงแนวคิดการวัดผลแบบอิงกลุ่มและการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ว่า แนวคิดการวัดผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Measurement) เป็นการวัดที่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์มาตรฐานสัมพัทธ์ (A Relative Standard) หรือพฤติกรรมของกลุ่มเป็นสำคัญ การวัดผลแบบนี้มุ่งหาความแตกต่างระหว่างผู้เรียน และเป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบแข่งขันระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง แบบสอบที่สร้างขึ้นตามแนวคิดหรือปรัชญาการวัดแนวคิดนี้ เรียกว่า แบบสอบอิงกลุ่ม ส่วนการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criteria-Referenced Measurement) เป็นการวัดที่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์มาตรฐานที่ให้คำนิยามไว้แน่ชัดล่วงหน้าเป็นสำคัญ นอกจากนี้การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ยังมุ่งที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถหรือไม่สามารถทำอะไรได้บ้าง อีกทั้งเป็นการวัดที่มีได้ตีความหมายของคะแนนในแง่การเปรียบเทียบกับคะแนนของเพื่อนร่วมชั้นตามแบบการวัดแบบอิงกลุ่ม ฉะนั้นการวัดผลแบบอิงเกณฑ์มุ่งผลักดันให้เกิดการเรียนรู้แบบเกื้อกูลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

พินิจ เนื่องภิรมณ์; และนภดล มณีเทียน (2548 : 13-14) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน 2) องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา 3) นิสัยและการรับรู้ในการเรียน สำหรับองค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่จะกล่าวถึงอันดับแรก คือเรื่องการเตรียมความพร้อมของครูในการสอน การเตรียมการสอนของครูนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของครูผู้สอน การบันทึกการสอน การจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน การเตรียมสื่อการสอน เครื่องมือวัดผลประเมินผลก่อนทำการสอน

ฮามเมอร์ (Hamer. 1998 : 119 -120) กล่าวว่า มีหลักการที่จะกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ครูผู้สอนควรให้กิจกรรมการพูดซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพยายามใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหมดและภาษาใดๆที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ครูผู้สอนจะมีโอกาสเห็นว่า ผู้เรียนทำได้ดีแค่ไหน และผู้เรียนมีปัญหาอะไรบ้างด้านภาษา ซึ่งตัวผู้เรียนเองก็จะมีโอกาสเห็นว่า การพูดบางอย่างสามารถทำได้ง่ายตายเพียงใด และผู้เรียนเองจะต้องทำอย่างไรบ้างเพื่อปรับปรุงการพูดให้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการศึกษาต่อไป ถ้าหากมีครูผู้สอนคอยเอาใจใส่ในการชี้แนะให้กับผู้เรียน

จากเอกสารเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาอันประกอบด้วย ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

ปิยะวดี ถิ่นชัยภูมิ (2544) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติของอาจารย์ต่อคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนของสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่อาจารย์ที่สอนอยู่ในสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร จำนวน 308 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน การรับรู้ในด้านความรู้สึกและความพร้อมที่มีต่อคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของอาจารย์ต่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในทางบวกคือด้านอายุระหว่าง 21-30 ปี ด้านคณะวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ด้านสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ด้านประสบการณ์ทางการบริหาร ด้านรูปแบบของการได้รับความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน ด้านรูปแบบของการได้รับความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอน และด้านความรู้ความสามารถการสร้างหรือพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนจากภาษาคอมพิวเตอร์ และพบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ คือด้านวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีความสัมพันธ์ร่วมต่อการรับรู้ของอาจารย์สูง

สถาบันวิจัยภาษาญี่ปุ่นแห่งชาติ ประเทศญี่ปุ่น (The National Institute of Japanese Language. 2003) ได้เผยแพร่งานวิจัยการสำรวจเรื่อง “วิธีการและสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย (กรุงเทพฯ) พ.ศ. 2544” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบทิศทางของวิธีการและสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นตามสภาพที่เป็นจริงอันจะทำให้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นต่อไป ตัวอย่างประชากรได้แก่ ผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันที่มีการสอนภาษาญี่ปุ่นในกรุงเทพฯและ

ปริณทล เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ตัวอย่างประชากรกลับคืนมาจากผู้เรียน 6,035 คน ผู้สอน 214 คนจาก 77 สถาบัน อัตราการได้รับตัวอย่างประชากรกลับคืนมาโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 88.5 เกี่ยวกับผู้สอนพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30-39 ปี และ 40-49 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่เคยไปประเทศญี่ปุ่นมาแล้ว โดยเป็นการไปเพื่อศึกษาต่อและฝึกอบรมการสอนภาษาญี่ปุ่น มากตามลำดับ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอน 3-20 ปีมากที่สุด ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้สอนชาวไทยเคยมีประสบการณ์สอนวิชาอื่นด้วย ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นประมาณครึ่งหนึ่งมีวุฒิวิชาเอกอื่นที่ไม่ใช่ภาษาญี่ปุ่น เหตุผลที่เริ่มสอนภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้สอนในสถาบันการศึกษาระดับกลาง ส่วนใหญ่สอนเพราะเป็นนโยบายของโรงเรียนหรือรัฐบาล สนใจในภาษาญี่ปุ่นและวัฒนธรรมญี่ปุ่น และผู้สอนภาษาญี่ปุ่นไม่พอดตามลำดับ ส่วนผู้สอนในสถาบันการศึกษาระดับสูงพบว่าส่วนใหญ่ชอบการสอน เรียนจบเอกญี่ปุ่น และอยากใช้ความรู้ของตน ตามลำดับ ผู้สอนส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นมาก่อน สิ่งที่ใช้ในชั่วโมงสอนส่วนใหญ่ใช้ตำราเรียนที่มีอยู่แล้ว เทปบันทึกเสียงและเอกสารแผ่นประกอบการสอนตามลำดับ สื่อการสอน ได้แก่ รูปถ่าย นิตยสาร วีดีโอ หนังสือ เทปบันทึกเสียงและ CD บทความหนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน ตามลำดับ สื่อการสอนที่ทำขึ้นเองที่ผู้สอนใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ เอกสารแผ่นเพื่อการอ่าน ตารางแผนผังและเทป ตามลำดับ ส่วนสื่อคอมพิวเตอร์ยังใช้น้อย อุปกรณ์ที่ใช้ในชั่วโมงสอนพบว่าผู้สอนใช้ เทปบันทึกเสียง วีดีโอ โอเวอร์เฮดโปรเจกเตอร์ตามลำดับ ส่วนคอมพิวเตอร์ยังใช้น้อย การใช้ภาษาญี่ปุ่นในชั่วโมงสอนพบว่า ผู้สอนใช้ภาษาเกี่ยวกับการกล่าวทักทาย อ่านเรื่องราวหรือประโยคตัวอย่างและการออกคำสั่งมากตามลำดับ

ชิงชัย จันทรเสนา (2546) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ช่างเทคนิคโลหะของวิทยาลัยเทคนิค พบว่า ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนของอาจารย์มีการรับรู้ต่อกิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ช่างเทคนิคโลหะด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมไม่แตกต่างกัน และเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่เป็นเพศหญิงมีการรับรู้ต่อกิจกรรมการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ สูงกว่าอาจารย์ที่เป็นเพศชาย จึงควรมีการสร้าง ความเข้าใจอย่างถ้วนถึงเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้

ไพศาล ลุนใต้ (2550) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิ่ง (e-Learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า (1) อาจารย์ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิ่งมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี แตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 30-35 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 46 ปี ขึ้นไป (2) อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิ่ง มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

นรินทร์ ดำรงชัย (2555) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังต่อคุณสมบัติของบุคลากรด้านญี่ปุ่นศึกษาตลอดจนความคาดหวังต่อแนวทางการเรียนการสอนด้านญี่ปุ่นศึกษา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนด้านญี่ปุ่นศึกษา ให้เป็นหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของทั้งผู้เรียน และผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่น เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพตรงกับความต้องการของสังคม จากทั้งบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งสิ้นจำนวน 123 คน และผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับพนักงานชาวไทยที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 53 คน พบว่าความจำเป็นในการว่าจ้างบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษายังมีอยู่มาก แต่หลายองค์กรประสบกับปัญหาการสรรหาบุคลากรด้านญี่ปุ่นศึกษาเพื่อเข้าทำงาน เพราะบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับความต้องการยังมีอยู่น้อย ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากความคาดหวังต่อคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษามีความคลาดเคลื่อนระหว่างบัณฑิตและผู้ประกอบการ กล่าวคือ บัณฑิตจะคาดหวังและให้ความสำคัญกับระดับความสามารถและทักษะทางการใช้ภาษามากที่สุดในขณะที่ผู้ประกอบการคาดหวังบุคลากรที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจและตัดสินใจ อีกทั้งนำภาษาญี่ปุ่นมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง โดยมองว่าทักษะด้านภาษาญี่ปุ่นโดยรวมเป็นเพียงพื้นฐานอย่างหนึ่งในการทำงานเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งบัณฑิตและผู้ประกอบการ ต้องการให้มีการเรียนการสอน ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ และสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้จริง มากกว่าการเรียนการสอนจากตำราเรียน และผู้สอนเพียงอย่างเดียว จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย สรุปเป็นภาพรวมได้เป็น 3 แนวทางคือ ศึกษาเพื่อหาเหตุผลในการเปิดสอนโปรแกรมภาษาญี่ปุ่น หรือความต้องการเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน แนวทางต่อมาคือศึกษาด้านจิตวิทยาหรือปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นในสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่น และแนวทางสุดท้ายเป็นการวิจัยเพื่อหาแนวทางในการจัดการสอนญี่ปุ่น ศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการทรัพยากรบุคคลภาคธุรกิจญี่ปุ่น

อี ชา ลี (I-Chao Lee. 2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้การสร้างแรงจูงใจระหว่างการสอนที่มีคุณภาพกับการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้การเรียนประสบความสำเร็จ กรณีศึกษานักศึกษาอาชีวศึกษาในไต้หวัน มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแรงจูงใจระหว่างการสอนที่มีคุณภาพกับการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจจากการเรียนรู้ของนักศึกษาามีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์การศึกษา 2) การเรียนการสอนที่มีคุณภาพมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อสำเร็จการศึกษา 3) การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อสำเร็จการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามโดยการค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการวิจัยโดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาชาวญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งหมด 200 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ 133 คน ซึ่งได้จากการคำนวณตัวอย่างในตารางสถิติของ ยามาเน่, ทาโร่ (Yamane, Taro. 1973) โดยกำหนดความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 5 โดยมีระดับนัยสำคัญ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากรที่สามารถเชื่อถือได้จำนวน 133 ตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่าง (Samples)

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาชาวญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 133 ราย โดยใช้สูตรการคำนวณของ ยามาเน่, ทาโร่ (Yamane, Taro. 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

การคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned}n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\n &= \frac{200}{1 + 200 \times 0.05^2} \\n &= 133 \text{ คน}\end{aligned}$$

โดยที่ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5%

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เท่ากับ 133 คน

การสุ่มตัวอย่างตามแบบความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการเก็บตัวอย่างจริงใช้กลุ่มตัวอย่าง 133 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 133 คน ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บสำรองแบบสอบถามเพิ่มเติมอีก 17 ชุด รวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 150 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอ้างอิงจากแบบสอบถามในงานวิจัยของ (สมพร โกมารทิต. 2548) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม ขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

1.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยศึกษาทฤษฎี และแนวคิดจากตำราวารสาร ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดเนื้อหาของคำถามในแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมในเรื่องที่วิจัยและวัตถุประสงค์ และมีลักษณะซึ่งทุกคนสามารถตอบให้ข้อเท็จจริงได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งหัวข้อแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 การรับรู้ต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรการสอน
2. คำถามเกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์การสอน
3. คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการสอน
4. คำถามเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

แบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วนแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Linkert scale 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นการรับรู้ในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นการรับรู้ในระดับ	มาก
3	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นการรับรู้ในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นการรับรู้ในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นการรับรู้ในระดับ	น้อยที่สุด

และมีส่วนคำถามแบบปลายเปิด(Open-Ended Response Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเฉลี่ยของแบบสอบถามโดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ช่วง ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
4.21 – 5.00	เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับ มากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับ มาก
2.60 – 3.40	เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับ ปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับ น้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยกับข้อคำถามในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลระดับความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ. 2551 : 283) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระดับความสัมพันธ์

1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับ สูงมาก
0.91 – 0.99	มีความสัมพันธ์กันในระดับ สูง
0.70 – 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับ ปานกลาง
0.31 – 0.69	มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำ
0.01 – 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับ ต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้ในงานวิจัยนี้สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดและมีความแม่นยำในการวัด ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบเครื่องมือดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการทดสอบ (Pretest) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้มาทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1990) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัย ซึ่งต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.7 ถือว่าแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ได้

3. ปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมให้ได้แบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเภทและแหล่งที่มาของข้อมูล (Source of Data) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง “การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร” ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แบ่งตามแหล่งที่มา 2 วิธี การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คน และผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน 150 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการขอหนดเวลาล่วงหน้าเพื่อขออนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการรวมถึงอาจารย์ผู้สอนก่อน และเดินทางไปนำแบบสอบถามไปที่สถานศึกษา จากนั้นจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถาม คัดแยกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 140 ชุด นำมาวิเคราะห์

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้มาจากศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ จากผู้ที่ได้ทำการศึกษารื่องนี้ไว้ก่อนแล้ว โดยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลที่มา หลักวิชาการ บทความเพื่อใช้ประกอบอ้างอิงการวิจัยและมีกรอบที่วางไว้เบื้องต้น

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาโดยการใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกจ่ายและขอความร่วมมือให้ช่วยตอบแบบสอบถามดังกล่าวจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไปวิเคราะห์ผลทางสถิติและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อพร้อมที่จะนำไปวิเคราะห์ และเมื่อข้อมูลมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการในขั้นต่อไป คือนำแบบสอบถามที่ได้รับการลงรหัส (Code Book) และตรวจสอบแล้วไปดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม (Editing) ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. บันทึกรหัสลงในแบบสอบถาม (Coding) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ ตามคู่มือการลงรหัส
3. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach's Alpha Coefficient) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale)
4. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) วิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยบันทึกรหัสแบบสอบถามลงในเครื่องประมวลผล (Computer) และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ยบันทึกในเครื่องประมวลผล (Computer) ประมวลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows
6. ประมวลค่าตามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลเพื่อนำไปเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ผลการสำรวจการรับรู้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สำหรับตัวแปรการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วยข้อคำถามการบริการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตรการสอน, ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน, ด้านการจัดกิจกรรมการสอน และด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามได้นำมาลงรหัส (Coding) และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS จำนวน

ค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) โดยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลและการแปลผล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ตัวแปร “การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร” ข้อมูลรายข้อคำถามใช้การแจกแจงความถี่และการคิดค่าร้อยละ กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ

2. การแปลผลค่าคะแนนการรับรู้ในรูปแบบอัตราค่าร้อยละ หลังจากได้ค่าคะแนนเฉลี่ย (คะแนนต่ำสุดถึงสูงสุดระหว่าง 1-5 คะแนน) จะมีการแปรค่าคะแนนเป็นอัตราร้อยละ ตามสูตรการคำนวณดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนเฉลี่ย} \times 100}{5}$$

5

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัย SPSS for Windows โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนำเสนอโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1. สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 เพื่อวิเคราะห์และอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงสร้างคำถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน โดยวิธีหาค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 เพื่อวิเคราะห์และอธิบายการรับรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean= $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แล้วแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.21 - 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลย

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐาน มีดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 เพื่อวิเคราะห์และทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร ศาสตร์กับการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ตามสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อเนื้อหาหลักสูตรการสอน, ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน, ด้านการจัดกิจกรรมการสอน, ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแตกต่างกัน โดยตัวแปรเชิงกลุ่มคือ ลักษณะประชากรศาสตร์และตัวแปรเชิงปริมาณ โดยใช้ Independent Sample T-test และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ชุด และได้รับกลับมาทั้งหมดพบว่า มีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 10 ชุด และแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 140 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93 ของแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลการทดสอบและการวิเคราะห์ไว้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีการสอนในประเทศไทย จำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 ตัวเลือก ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณใช้ Independent Sample T-test ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ One-way Analysis of Variance (Anova)

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอผลการวิจัยจึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
N	หมายถึง	ขนาดของประชากร (Population Size)
S.D.	หมายถึง	Standard Deviation
t	หมายถึง	ค่าทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของค่าเฉลี่ย (ค่าสถิติ t)
f	หมายถึง	ค่าทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ f)
Sig	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้
H ₀	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจากจำนวน 150 ชุด มีจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 140 ชุด สามารถสรุปแจกแจงข้อมูลร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	45	32.14
2. หญิง	95	67.86
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 67.86 ของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นเพศชายจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 21-29 ปี	41	29.29
2. 30-39 ปี	64	45.71
3. 40-49 ปี	32	22.86
4. 50 ปีขึ้นไป	3	2.14
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 -39 ปี มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมามีอายุ 21 -29 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	1.43
2. ปริญญาตรี	129	92.14
3. ปริญญาโทหรือสูงกว่า	9	6.43
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 92.14 รองลงมามีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.43 และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.57
2. 1 - 3 ปี	53	37.86
3. 4 - 6 ปี	49	35.00
4. 7 - 9 ปี	25	17.86
5. 10 ปีขึ้นไป	8	5.71
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 1-3 ปี มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86 รองลงมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 4-6 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 7-9 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่ในประเทศไทยต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนปีที่สอนในประเทศไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.57
2. 1 - 3 ปี	57	40.71
3. 4 - 6 ปี	49	35.00
4. 7 - 9 ปี	25	17.86
5. 10 ปีขึ้นไป	4	2.86
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่จำนวนปีการสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 1-3 ปีมีจำนวน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 40.71 รองลงมาจำนวนปีการสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 4-6 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 จำนวนปีการสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 7-9 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 จำนวนปีการสอนในประเทศไทย น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และน้อยที่สุดมีจำนวนปีการสอนในประเทศไทย มากกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.57
2. 1-3 ปี	58	41.43
3. 4-6 ปี	53	37.86
4. 7-9 ปี	20	14.29
5. 10 ปีขึ้นไป	4	2.86
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 1-3 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 41.43 รองลงมา มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 4-6 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86 มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 7-9 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานครน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และน้อยที่สุดมีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานครมากกว่า 10 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	10.71
2. 1-3 ปี	55	39.29
3. 4-6 ปี	37	26.43
4. 7-9 ปี	30	21.43
5. 10 ปีขึ้นไป	3	2.14
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 1-3 ปี มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 4-6 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.43 และอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 7-9 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบันต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 และน้อยที่สุดมีอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไปจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ด้านหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรการสอน

ตารางที่ 8 ระดับการรับรู้ต่อด้านหลักสูตรการสอน

ด้านหลักสูตรการสอน	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	35 25%	86 61.43%	11 7.86%	7 5.00%	1 0.71%	4.05	0.77	มาก	8
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	96 68.57%	40 28.57%	4 2.86%	0 0.00%	0 0.00%	4.66	0.53	มากที่สุด	3
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	39 27.86%	81 57.86%	14 10.00%	5 3.57%	1 0.71%	4.09	0.73	มาก	7
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	21 15.00%	66 47.14%	43 30.71%	9 6.43%	1 0.71%	3.69	0.83	มาก	10
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	60 42.86%	70 50.00%	10 7.14%	0 0.00%	0 0.00%	4.36	0.61	มาก	6
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	62 44.29%	72 51.43%	6 4.29%	0 0.00%	0 0.00%	4.40	0.57	มาก	5
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	94 67.14%	45 32.14%	1 0.71%	0 0.00%	0 0.00%	4.66	0.48	มาก	4
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	105 75.00%	35 25.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	4.75	0.43	มาก	1

ตารางที่ 8 ระดับการรับรู้ต่อด้านหลักสูตรการสอน (ต่อ)

ด้านหลักสูตร การสอน	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
9. ท่านมีส่วนร่วมใน การออกแบบและ ปรับปรุงหลักสูตร	2 1.43%	72 51.43%	42 30.00%	23 16.43%	1 0.71%	3.36	0.79	มาก	12
10. มีการจัดประชุม เพื่อแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเกี่ยวกับการ เรียนการสอนกับ อาจารย์ท่านอื่นอย่าง สม่ำเสมอ	99 70.71%	41 29.29%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	4.71	0.45	มาก	2
11. มีโอกาสได้ สังเกตการสอนของ อาจารย์ท่านอื่น	20 14.29%	73 52.14%	40 28.57%	7 5.00%	0 0.00%	3.76	0.75	มาก	9
12. มีโอกาสให้ อาจารย์ท่านอื่นเข้า มาสังเกตการสอน ของตน	12 8.57%	63 45.00%	56 40.00%	9 6.43%	0 0.00%	3.56	0.74	มาก	11
รวม						4.17	0.64	มาก	

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อด้านหลักสูตรการสอนในปัจจุบันพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์มีการรับรู้เชิงเห็นด้วยกับเนื้อหาวิชาที่มีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.75 และ รองลงมาอันดับสอง อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่าในสถาบันสอนภาษา มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 อันดับ 3 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.66 และประเด็นด้านหลักสูตรที่อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.56

2. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ตารางที่ 9 ระดับความเห็นของการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ด้านสื่อและ อุปกรณ์การสอน	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. สื่อและอุปกรณ์ ประกอบการเรียน การสอนมีความ หลากหลาย	40 28.57%	71 50.71%	26 18.57%	3 2.14%	0 0.00%	4.06	0.74	มากที่สุด	3
2. สื่อและอุปกรณ์ ประกอบการเรียน การสอนมีจำนวน เพียงพอต่อความ ต้องการ	83 59.29%	45 32.14%	5 3.57%	5 3.57%	2 1.43%	4.44	0.84	มากที่สุด	2
3. ห้องเรียนมี บรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียนรู้และ ทันสมัย	20 14.29%	89 63.57%	29 20.71%	2 1.43%	0 0.00%	3.91	0.63	มาก	4
4. ที่สถาบันมีแหล่ง ค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความ ต้องการ	8 5.71%	41 29.29%	75 53.57%	16 11.43%	0 0.00%	3.29	0.74	ปาน กลาง	5
5. สื่อและอุปกรณ์ การสอนเหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน	84 60.00%	56 40.00%	0 0.00%	0 0.00%	0 0.00%	4.60	0.49	มากที่สุด	1
รวม						4.06	0.68	มาก	

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากข้อพบว่า อาจารย์เห็นด้วยกับสื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 และรองลงมาอันดับสอง อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อันดับ 3 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อันดับที่ 4 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และอันดับที่ 5 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.29

3. ด้านกิจกรรมการสอน

ตารางที่ 10 การรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน

ด้านกิจกรรม การสอน	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ท่านมีส่วนร่วมใน การออกแบบและ ปรับปรุงกิจกรรมการ สอน	4 2.86%	30 21.43%	69 49.29%	35 25.00%	2 1.43%	2.99	0.80	ปาน กลาง	5
2. กิจกรรมในชั้นเรียน มีความหลากหลาย สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และ หลักสูตร	29 20.71%	73 52.14%	37 26.43%	1 0.71%	0 0.00%	3.93	0.70	มาก	3
3. กิจกรรมในชั้น เรียนมีความ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และ หลักสูตร	12 8.57%	43 30.71%	68 48.57%	17 12.17%	0 0.00%	3.36	0.80	ปาน กลาง	4
4. กิจกรรมช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้	68 48.57%	59 42.14%	13 9.29%	0 0.00%	0 0.00%	4.39	0.65	มากที่สุด	1
5. กิจกรรมในชั้น เรียนทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ที่ดีต่อการ เรียนรู้	52 37.14%	65 46.43%	22 15.71%	1 0.71%	0 0.00%	4.20	0.72	มาก	2
รวม						3.77	0.73	มาก	

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อด้านกิจกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นด้วยกับกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.39 และ รองลงมา อันดับสอง อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อันดับ 3 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อันดับ 4 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และอันดับที่ 5 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.99

4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ตารางที่ 11 การรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ด้านการวัดและ ประเมินผล การเรียนการสอน	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การวัดและ ประเมินผล สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร	62 44.29%	75 53.57%	3 2.14%	0 0.00%	0 0.00%	4.42	0.53	มากที่สุด	2
2. การวัดและ ประเมินผล สอดคล้องและ ครอบคลุมเนื้อหา ที่สอน	38 27.14%	97 69.29%	5 3.57%	0 0.00%	0 0.00%	4.24	0.50	มากที่สุด	5
3. มีการวัด ประเมินผลด้วยวิธี หลากหลาย นอกเหนือจากการ สอบ paper test	6 4.29%	53 37.86%	56 40.00%	25 17.86%	0 0.00%	3.29	0.80	มาก	6
4. มีการวัด ประเมินผลอย่าง สม่ำเสมอ	49 35.00%	85 60.71%	6 4.29%	0 0.00%	0 0.00%	4.31	0.54	มากที่สุด	4
5. การวัดและ ประเมินผลมีความ ชัดเจนและยุติธรรม	92 65.71%	46 32.86%	2 1.43%	0 0.00%	0 0.00%	4.64	0.51	มากที่สุด	1
6. หลังการวัดและ ประเมินผล มีการให้ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อ นำไปพัฒนาตัวเอง แก่ผู้เรียน	62 44.29%	72 51.43%	6 4.29%	0 0.00%	0 0.00%	4.40	0.57	มากที่สุด	3
รวม						4.21	0.57	มากที่สุด	

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากข้อพบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นด้วยกับการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.64 และรองลงมาอันดับสอง อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42 อันดับ 3 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40 อันดับ 4 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อันดับ 5 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ อันดับ 6 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.29

ภาพรวมของระดับการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก โดยการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.21 รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 กลุ่ม ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ Independent Sample T-test ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่ม ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ One-way Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อศึกษาว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ด้านการเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นที่ แตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 1.1 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ของประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T-test) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

การรับรู้	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ชาย	45	3.53	0.842	0.006	0.937
	2. หญิง	95	4.29	0.599		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ชาย	45	4.58	0.657	0.063	0.801
	2. หญิง	95	4.69	0.463		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ชาย	45	3.58	0.783	0.011	0.913
	2. หญิง	95	4.33	0.626		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ชาย	45	3.58	1.055	0.981	0.352
	2. หญิง	95	3.75	0.699		
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ชาย	45	4.04	0.706	1.447	0.844
	2. หญิง	95	4.51	0.503		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ชาย	45	4.18	0.576	1.362	0.060
	2. หญิง	95	4.51	0.543		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ชาย	45	4.58	0.543	0.862	0.321
	2. หญิง	95	4.71	0.458		
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ชาย	45	4.82	0.387	0.885	0.342
	2. หญิง	95	4.72	0.453		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ชาย	45	3.24	1.026	0.255	0.129
	2. หญิง	95	3.42	0.662		
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ชาย	45	4.76	0.435	1.166	0.281
	2. หญิง	95	4.68	0.467		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ชาย	45	3.73	0.751	0.828	0.363
	2. หญิง	95	3.77	0.764		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ชาย	45	3.76	0.679	0.855	0.355
	2. หญิง	95	3.46	0.755		

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (ต่อ)

การรับรู้	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ชาย	45	4.04	0.737	0.139	0.835
	2. หญิง	95	4.06	0.755		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ชาย	45	4.53	0.505	3.628	0.127
	2. หญิง	95	4.40	0.961		
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ชาย	45	4.18	0.576	1.075	0.502
	2. หญิง	95	3.78	0.622		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงพอต่อความต้องการ	1. ชาย	45	3.36	0.712	0.685	0.798
	2. หญิง	95	3.26	0.761		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ชาย	45	4.49	0.506	1.856	0.136
	2. หญิง	95	4.65	0.479		
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ชาย	45	3.07	0.939	0.563	0.455
	2. หญิง	95	2.96	0.728		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ชาย	45	4.00	0.853	0.677	0.412
	2. หญิง	95	3.89	0.627		
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ชาย	45	3.47	0.726	1.229	0.270
	2. หญิง	95	3.31	0.839		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ชาย	45	4.42	0.657	0.133	0.716
	2. หญิง	95	4.38	0.655		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ชาย	45	3.87	0.786	1.636	0.017*
	2. หญิง	95	4.36	0.634		

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (ต่อ)

การรับรู้	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ชาย	45	4.13	0.505	1.933	0.361
	2. หญิง	95	4.56	0.499		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ชาย	45	4.22	0.560	0.047	0.828
	2. หญิง	95	4.24	0.477		
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. ชาย	45	3.36	0.883	0.495	0.036*
	2. หญิง	95	3.25	0.771		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ชาย	45	4.38	0.490	1.101	0.296
	2. หญิง	95	4.27	0.573		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. ชาย	45	4.71	0.458	1.190	0.277
	2. หญิง	95	4.61	0.532		
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ชาย	45	4.18	0.576	0.678	0.483
	2. หญิง	95	4.51	0.543		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.937 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้นโดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.801 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.913 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.352 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.844 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.060 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.321 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.342 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.129 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.281 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.363 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.355 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.835 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.127 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.502 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.798 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.136 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.036 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.296 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.277 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.483 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สมมติฐานข้อที่ 1.2 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

การรับรู้	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. 21-29 ปี	41	4.00	0.837	0.651	0.583
	2. 30-39 ปี	64	4.03	0.835		
	3. 40-49 ปี	32	4.19	0.535		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.97	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. 21-29 ปี	41	4.63	0.536	1.050	0.373
	2. 30-39 ปี	64	4.63	0.549		
	3. 40-49 ปี	32	4.78	0.420		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	1.155		
	รวม	140	4.59	0.533		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. 21-29 ปี	41	4.05	0.835	0.672	0.570
	2. 30-39 ปี	64	4.06	0.814		
	3. 40-49 ปี	32	4.22	0.553		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	4.00	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. 21-29 ปี	41	3.54	0.674	2.231	0.087
	2. 30-39 ปี	64	3.78	0.845		
	3. 40-49 ปี	32	3.63	0.942		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	3.91	0.830		
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. 21-29 ปี	41	4.37	0.623	0.023	0.995
	2. 30-39 ปี	64	4.34	0.597		
	3. 40-49 ปี	32	4.38	0.609		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	1.155		
	รวม	140	4.36	0.612		

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

การรับรู้	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. 21-29 ปี	41	4.44	0.550	0.431	0.731
	2. 30-39 ปี	64	4.34	0.597		
	3. 40-49 ปี	32	4.47	0.567		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.40	0.573		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. 21-29 ปี	41	4.71	0.461	4.663	0.064
	2. 30-39 ปี	64	4.69	0.467		
	3. 40-49 ปี	32	4.66	0.483		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	4.43	0.489		
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. 21-29 ปี	41	4.73	0.449	1.027	0.383
	2. 30-39 ปี	64	4.77	0.427		
	3. 40-49 ปี	32	4.78	0.420		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.65	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. 21-29 ปี	41	3.20	0.980	4.415	0.005*
	2. 30-39 ปี	64	3.25	0.713		
	3. 40-49 ปี	32	3.78	0.553		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.48	0.798		
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. 21-29 ปี	41	4.71	0.461	0.686	0.562
	2. 30-39 ปี	64	4.72	0.453		
	3. 40-49 ปี	32	4.72	0.457		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.62	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. 21-29 ปี	41	3.56	0.550	4.882	0.242
	2. 30-39 ปี	64	3.63	0.766		
	3. 40-49 ปี	32	4.22	0.792		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	3.94	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. 21-29 ปี	41	3.63	0.888	1.953	0.124
	2. 30-39 ปี	64	3.64	0.651		
	3. 40-49 ปี	32	3.28	0.683		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.56	0.742		

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

การรับรู้	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. 21-29 ปี	41	4.05	0.805	0.257	0.856
	2. 30-39 ปี	64	4.02	0.701		
	3. 40-49 ปี	32	4.16	0.767		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	4.06	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. 21-29 ปี	41	4.51	0.870	0.307	0.820
	2. 30-39 ปี	64	4.44	0.833		
	3. 40-49 ปี	32	4.34	0.865		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	4.49	0.842		
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. 21-29 ปี	41	3.85	0.615	0.621	0.602
	2. 30-39 ปี	64	3.94	0.588		
	3. 40-49 ปี	32	3.88	0.751		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.00	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. 21-29 ปี	41	3.32	0.650	1.300	0.047*
	2. 30-39 ปี	64	3.31	0.753		
	3. 40-49 ปี	32	3.16	0.808		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	3.45	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. 21-29 ปี	41	4.66	0.480	0.874	0.456
	2. 30-39 ปี	64	4.55	0.502		
	3. 40-49 ปี	32	4.66	0.483		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.55	0.492		

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

การรับรู้	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. 21-29 ปี	41	2.78	0.759	1.661	0.178
	2. 30-39 ปี	64	3.09	0.706		
	3. 40-49 ปี	32	3.09	0.995		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	2.67	0.577		
	รวม	140	2.91	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. 21-29 ปี	41	3.85	0.654	0.421	0.738
	2. 30-39 ปี	64	3.95	0.722		
	3. 40-49 ปี	32	4.00	0.762		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.87	0.706		
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. 21-29 ปี	41	3.37	0.767	1.656	0.179
	2. 30-39 ปี	64	3.23	0.831		
	3. 40-49 ปี	32	3.53	0.761		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	3.53	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. 21-29 ปี	41	4.39	0.586	0.193	0.901
	2. 30-39 ปี	64	4.38	0.678		
	3. 40-49 ปี	32	4.41	0.712		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	4.46	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ต่อการเรียนรู้	1. 21-29 ปี	41	4.29	0.680	1.130	0.339
	2. 30-39 ปี	64	4.08	0.783		
	3. 40-49 ปี	32	4.31	0.644		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.25	0.722		

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (ต่อ)

การรับรู้	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. 21-29 ปี	41	4.39	0.542	0.260	0.854
	2. 30-39 ปี	64	4.42	0.558		
	3. 40-49 ปี	32	4.44	0.504		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	4.48	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. 21-29 ปี	41	4.32	0.521	1.014	0.389
	2. 30-39 ปี	64	4.16	0.407		
	3. 40-49 ปี	32	4.28	0.634		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.27	0.503		
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. 21-29 ปี	41	3.12	0.748	2.180	0.093
	2. 30-39 ปี	64	3.23	0.831		
	3. 40-49 ปี	32	3.56	0.801		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.40	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. 21-29 ปี	41	4.32	0.521	0.368	0.776
	2. 30-39 ปี	64	4.30	0.582		
	3. 40-49 ปี	32	4.34	0.545		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.00	0.000		
	รวม	140	4.24	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. 21-29 ปี	41	4.63	0.536	0.630	0.597
	2. 30-39 ปี	64	4.69	0.467		
	3. 40-49 ปี	32	4.59	0.560		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.56	0.510		
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. 21-29 ปี	41	4.44	0.550	0.431	0.731
	2. 30-39 ปี	64	4.34	0.597		
	3. 40-49 ปี	32	4.47	0.567		
	4. 50 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.40	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.583 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้นโดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.373 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.570 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.087 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.995 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.731 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.064 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชา มีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.383 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.005 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับ อาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.562 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.242 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.124 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์ การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.856 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์ การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.820 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.602 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.047 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.456 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.178 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.738 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.179 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.901 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.339 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.854 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.389 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.093 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.776 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.597 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า

ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.731 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา

การรับรู้	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	0.535	0.587
	2. ปริญญาตรี	129	4.05	0.784		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.11	0.601		
	รวม	140	3.89	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	1.414	1.552	0.215
	2. ปริญญาตรี	129	4.67	0.520		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.67	0.500		
	รวม	140	4.45	0.533		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	0.596	0.552
	2. ปริญญาตรี	129	4.09	0.775		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.11	0.601		
	รวม	140	3.90	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	5.00	0.000	2.916	0.085
	2. ปริญญาตรี	129	3.66	0.824		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.89	0.782		
	รวม	140	4.18	0.830		
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	1.414	0.822	0.442
	2. ปริญญาตรี	129	4.35	0.595		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.56	0.726		
	รวม	140	4.30	0.612		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	0.513	0.600
	2. ปริญญาตรี	129	4.40	0.566		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.44	0.726		
	รวม	140	4.28	0.573		

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา (ต่อ)

การรับรู้	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	6.557	0.078
	2. ปริญญาตรี	129	4.69	0.464		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.56	0.527		
	รวม	140	4.25	0.489		
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	2.846	0.062
	2. ปริญญาตรี	129	4.78	0.419		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.44	0.527		
	รวม	140	4.57	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	2.163	0.119
	2. ปริญญาตรี	129	3.33	0.812		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.89	0.333		
	รวม	140	3.57	0.798		
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	1.861	0.159
	2. ปริญญาตรี	129	4.73	0.446		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.44	0.527		
	รวม	140	4.56	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	3.009	0.153
	2. ปริญญาตรี	129	3.71	0.742		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.33	0.866		
	รวม	140	4.01	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	0.117	0.890
	2. ปริญญาตรี	129	3.57	0.759		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.44	0.527		
	รวม	140	3.50	0.742		

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา (ต่อ)

การรับรู้	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	1.414	0.030	0.971
	2. ปริญญาตรี	129	4.05	0.753		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.11	0.601		
	รวม	140	4.05	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	0.344	0.710
	2. ปริญญาตรี	129	4.43	0.864		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.67	0.500		
	รวม	140	4.53	0.842		
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	0.888	0.414
	2. ปริญญาตรี	129	3.90	0.635		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.89	0.601		
	รวม	140	4.10	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	1.414	1.576	0.210
	2. ปริญญาตรี	129	3.26	0.724		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.56	0.882		
	รวม	140	3.61	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	3.170	0.145
	2. ปริญญาตรี	129	4.59	0.494		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.89	0.333		
	รวม	140	4.49	0.492		

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา (ต่อ)

การรับรู้	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.50	0.707	0.474	0.623
	2. ปริญญาตรี	129	2.99	0.795		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.11	0.928		
	รวม	140	2.87	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.50	0.707	0.391	0.677
	2. ปริญญาตรี	129	3.94	0.704		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.89	0.782		
	รวม	140	3.78	0.706		
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	2.910	0.098
	2. ปริญญาตรี	129	3.32	0.800		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.67	0.707		
	รวม	140	3.83	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	1.728	0.182
	2. ปริญญาตรี	129	4.36	0.661		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.78	0.441		
	รวม	140	4.55	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	0.180	0.836
	2. ปริญญาตรี	129	4.19	0.719		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.22	0.833		
	รวม	140	4.30	0.722		

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา (ต่อ)

การรับรู้	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	1.034	0.358
	2. ปริญญาตรี	129	4.40	0.538		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.67	0.500		
	รวม	140	4.52	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.50	0.707	1.307	0.274
	2. ปริญญาตรี	129	4.25	0.468		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.00	0.866		
	รวม	140	4.25	0.503		
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	0.813	0.446
	2. ปริญญาตรี	129	3.28	0.800		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.22	0.972		
	รวม	140	3.50	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	0.961	0.385
	2. ปริญญาตรี	129	4.33	0.547		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.11	0.601		
	รวม	140	4.15	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	2.715	0.070
	2. ปริญญาตรี	129	4.64	0.514		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.89	0.333		
	รวม	140	4.51	0.510		
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.000	0.513	0.600
	2. ปริญญาตรี	129	4.40	0.566		
	3. ปริญญาโทขึ้นไป	9	4.44	0.726		
	รวม	140	4.28	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.587 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้นโดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.215 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.552 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.085 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.442 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.600 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.078 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.062 นั่นคือ ไม่

สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.119 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.159 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.153 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.890 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.971 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.710 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.414 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.210 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.145 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.623 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.677 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.098 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.182 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน

หลัก (H₀) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.836 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.358 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.274 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.446 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.385 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาไม่มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.070 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาไม่มีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.600 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	3.745	0.066
	2. 1-3 ปี	53	3.94	0.908		
	3. 4-6 ปี	49	4.12	0.634		
	4. 7-9 ปี	25	4.40	0.500		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.75	0.463		
	รวม	140	3.88	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.420	0.794
	2. 1-3 ปี	53	4.64	0.522		
	3. 4-6 ปี	49	4.61	0.571		
	4. 7-9 ปี	25	4.76	0.436		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.63	0.744		
	รวม	140	4.69	0.533		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig.
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	3.750	0.006**
	2. 1-3 ปี	53	4.04	0.876		
	3. 4-6 ปี	49	4.10	0.653		
	4. 7-9 ปี	25	4.44	0.507		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.75	0.463		
	รวม	140	3.91	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	1.095	3.349	0.512
	2. 1-3 ปี	53	3.60	0.743		
	3. 4-6 ปี	49	3.73	0.785		
	4. 7-9 ปี	25	3.48	0.963		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.63	0.518		
	รวม	140	3.85	0.830		
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	2.130	0.080
	2. 1-3 ปี	53	3.60	0.607		
	3. 4-6 ปี	49	3.73	0.500		
	4. 7-9 ปี	25	3.48	0.586		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.63	0.991		
	รวม	140	3.85	0.612		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.233	0.300
	2. 1-3 ปี	53	4.51	0.541		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.602		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.597		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.535		
	รวม	140	4.36	0.573		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	2.221	0.070
	2. 1-3 ปี	53	4.74	0.445		
	3. 4-6 ปี	49	4.69	0.466		
	4. 7-9 ปี	25	4.64	0.490		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.25	0.707		
	รวม	140	4.54	0.489		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.583	0.675
	2. 1-3 ปี	53	4.70	0.463		
	3. 4-6 ปี	49	4.80	0.407		
	4. 7-9 ปี	25	4.80	0.408		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.63	0.518		
	รวม	140	4.75	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.00	0.707	7.315	0.232
	2. 1-3 ปี	53	3.19	0.921		
	3. 4-6 ปี	49	3.45	0.614		
	4. 7-9 ปี	25	3.76	0.436		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.63	0.744		
	รวม	140	3.21	0.798		
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.816	0.517
	2. 1-3 ปี	53	4.66	0.478		
	3. 4-6 ปี	49	4.76	0.434		
	4. 7-9 ปี	25	4.76	0.436		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.535		
	รวม	140	4.70	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.339	0.342
	2. 1-3 ปี	53	3.43	0.636		
	3. 4-6 ปี	49	3.67	0.625		
	4. 7-9 ปี	25	4.44	0.712		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.535		
	รวม	140	3.89	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	4.773	0.285
	2. 1-3 ปี	53	3.64	0.787		
	3. 4-6 ปี	49	3.43	0.677		
	4. 7-9 ปี	25	3.44	0.651		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.38	0.518		
	รวม	140	3.74	0.742		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	0.863	0.488
	2. 1-3 ปี	53	4.07	0.728		
	3. 4-6 ปี	49	3.92	0.786		
	4. 7-9 ปี	25	4.28	0.614		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	1.000		
	รวม	140	4.11	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.646	0.631
	2. 1-3 ปี	53	4.40	0.884		
	3. 4-6 ปี	49	4.59	0.788		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.926		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.25	0.500		
	รวม	140	4.42	0.842		
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.447	0.354	0.841
	2. 1-3 ปี	53	3.89	0.618		
	3. 4-6 ปี	49	3.92	0.640		
	4. 7-9 ปี	25	3.88	0.726		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.25	0.500		
	รวม	140	3.95	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	0.623	0.647
	2. 1-3 ปี	53	3.21	0.700		
	3. 4-6 ปี	49	3.35	0.779		
	4. 7-9 ปี	25	3.28	0.737		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.75	0.957		
	รวม	140	3.40	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.353	0.841
	2. 1-3 ปี	53	4.56	0.501		
	3. 4-6 ปี	49	4.67	0.474		
	4. 7-9 ปี	25	4.56	0.507		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.577		
	รวม	140	4.58	0.492		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.80	1.304	1.300	0.273
	2. 1-3 ปี	53	2.86	0.718		
	3. 4-6 ปี	49	3.10	0.823		
	4. 7-9 ปี	25	3.08	0.812		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.25	0.957		
	รวม	140	3.02	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	0.434	0.784
	2. 1-3 ปี	53	3.86	0.718		
	3. 4-6 ปี	49	3.98	0.692		
	4. 7-9 ปี	25	4.00	0.707		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.00	0.816		
	รวม	140	3.93	0.706		
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.548	0.653	0.622
	2. 1-3 ปี	53	3.35	0.876		
	3. 4-6 ปี	49	3.35	0.779		
	4. 7-9 ปี	25	3.32	0.748		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.75	0.957		
	รวม	140	3.43	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.320	0.864
	2. 1-3 ปี	53	4.33	0.664		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.636		
	4. 7-9 ปี	25	4.56	0.712		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.25	0.500		
	รวม	140	4.42	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	1.002	0.409
	2. 1-3 ปี	53	4.11	0.772		
	3. 4-6 ปี	49	4.27	0.730		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.663		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.25	0.500		
	รวม	140	4.25	0.722		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.00	0.707	1.596	0.179
	2. 1-3 ปี	53	4.40	0.531		
	3. 4-6 ปี	49	4.53	0.544		
	4. 7-9 ปี	25	4.32	0.476		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.535		
	รวม	140	4.35	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	2.253	0.067
	2. 1-3 ปี	53	4.13	0.440		
	3. 4-6 ปี	49	4.35	0.481		
	4. 7-9 ปี	25	4.12	0.600		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.535		
	รวม	140	4.30	0.503		
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.903	0.113
	2. 1-3 ปี	53	3.26	0.836		
	3. 4-6 ปี	49	3.10	0.823		
	4. 7-9 ปี	25	3.52	0.714		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	3.75	0.463		
	รวม	140	3.41	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	0.499	0.737
	2. 1-3 ปี	53	4.23	0.535		
	3. 4-6 ปี	49	4.43	0.577		
	4. 7-9 ปี	25	4.32	0.557		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.00	0.000		
	รวม	140	4.24	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.758	0.555
	2. 1-3 ปี	53	4.61	0.559		
	3. 4-6 ปี	49	4.59	0.497		
	4. 7-9 ปี	25	4.80	0.408		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.577		
	รวม	140	4.66	0.510		

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.233	0.300
	2. 1-3 ปี	53	4.51	0.539		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.602		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.597		
	5. 10 ปีขึ้นไป	8	4.50	0.577		
	รวม	140	4.36	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.066 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้นโดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.794 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.006 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.512 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.080 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.300 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.070 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.675 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.232 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.517 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.342 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.285 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.488 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.631 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.841 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือ วิทยุหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.647 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.841 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.273 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.784 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.622 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.864 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.409 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.179

นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.067 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.113 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.737 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.555 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.300 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.5 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย มีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย มีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	2.880	0.065
	2. 1-3 ปี	57	4.05	0.875		
	3. 4-6 ปี	49	4.00	0.677		
	4. 7-9 ปี	25	4.36	0.490		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.87	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	1.329	0.262
	2. 1-3 ปี	57	4.64	0.530		
	3. 4-6 ปี	49	4.61	0.555		
	4. 7-9 ปี	25	4.76	0.408		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.63	0.957		
	รวม	140	4.69	0.533		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	3.335	0.012*
	2. 1-3 ปี	57	4.12	0.867		
	3. 4-6 ปี	49	4.00	0.645		
	4. 7-9 ปี	25	4.40	0.500		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.89	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	1.095	1.968	0.103
	2. 1-3 ปี	57	3.68	0.736		
	3. 4-6 ปี	49	3.69	0.822		
	4. 7-9 ปี	25	3.52	0.963		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.75	0.500		
	รวม	140	3.89	0.830		

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	1.795	0.133
	2. 1-3 ปี	57	4.40	0.593		
	3. 4-6 ปี	49	4.29	0.577		
	4. 7-9 ปี	25	4.52	0.586		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.957		
	รวม	140	4.25	0.612		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.233	0.300
	2. 1-3 ปี	57	4.51	0.539		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.602		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.597		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.36	0.573		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	1.533	0.196
	2. 1-3 ปี	57	4.74	0.444		
	3. 4-6 ปี	49	4.67	0.474		
	4. 7-9 ปี	25	4.60	0.500		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.957		
	รวม	140	4.53	0.489		
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.326	0.860
	2. 1-3 ปี	57	4.70	0.462		
	3. 4-6 ปี	49	4.80	0.407		
	4. 7-9 ปี	25	4.76	0.436		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.75	0.500		
	รวม	140	4.76	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.00	0.707	2.035	0.223
	2. 1-3 ปี	57	3.14	0.854		
	3. 4-6 ปี	49	3.55	0.647		
	4. 7-9 ปี	25	3.80	0.408		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.25	0.957		
	รวม	140	3.15	0.798		

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.502	0.734
	2. 1-3 ปี	57	4.67	0.476		
	3. 4-6 ปี	49	4.76	0.434		
	4. 7-9 ปี	25	4.72	0.458		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.69	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.832	0.312
	2. 1-3 ปี	57	3.43	0.627		
	3. 4-6 ปี	49	3.67	0.638		
	4. 7-9 ปี	25	4.44	0.714		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.500		
	รวม	140	3.89	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	4.773	0.256
	2. 1-3 ปี	57	3.64	0.771		
	3. 4-6 ปี	49	3.43	0.674		
	4. 7-9 ปี	25	3.44	0.651		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.38	0.577		
	รวม	140	3.74	0.742		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	1.505	0.204
	2. 1-3 ปี	57	4.07	0.728		
	3. 4-6 ปี	49	3.92	0.786		
	4. 7-9 ปี	25	4.28	0.614		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	1.000		
	รวม	140	4.11	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.870	0.484
	2. 1-3 ปี	57	4.40	0.884		
	3. 4-6 ปี	49	4.59	0.788		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.926		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.42	0.842		

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.447	0.343	0.849
	2. 1-3 ปี	57	3.89	0.618		
	3. 4-6 ปี	49	3.92	0.640		
	4. 7-9 ปี	25	3.88	0.726		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	3.95	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	0.637	0.637
	2. 1-3 ปี	57	3.21	0.700		
	3. 4-6 ปี	49	3.35	0.779		
	4. 7-9 ปี	25	3.28	0.737		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.957		
	รวม	140	3.40	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.437	0.782
	2. 1-3 ปี	57	4.56	0.501		
	3. 4-6 ปี	49	4.67	0.474		
	4. 7-9 ปี	25	4.56	0.507		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.58	0.492		
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.80	1.304	0.870	0.484
	2. 1-3 ปี	57	2.86	0.718		
	3. 4-6 ปี	49	3.10	0.823		
	4. 7-9 ปี	25	3.08	0.812		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.25	0.957		
	รวม	140	3.09	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	0.309	0.871
	2. 1-3 ปี	57	3.86	0.718		
	3. 4-6 ปี	49	3.98	0.692		
	4. 7-9 ปี	25	4.00	0.707		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.00	0.816		
	รวม	140	3.93	0.706		

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.548	0.252	0.908
	2. 1-3 ปี	57	3.35	0.876		
	3. 4-6 ปี	49	3.35	0.779		
	4. 7-9 ปี	25	3.32	0.748		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.957		
	รวม	140	3.43	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.713	0.585
	2. 1-3 ปี	57	4.33	0.664		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.636		
	4. 7-9 ปี	25	4.56	0.712		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.42	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	0.459	0.766
	2. 1-3 ปี	57	4.11	0.772		
	3. 4-6 ปี	49	4.27	0.730		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.663		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.25	0.722		
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.00	0.707	1.770	0.138
	2. 1-3 ปี	57	4.37	0.522		
	3. 4-6 ปี	49	4.55	0.542		
	4. 7-9 ปี	25	4.40	0.500		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.31	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	1.451	0.221
	2. 1-3 ปี	57	4.19	0.441		
	3. 4-6 ปี	49	4.35	0.522		
	4. 7-9 ปี	25	4.08	0.572		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.25	0.503		

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธี หลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.387	0.242
	2. 1-3 ปี	57	3.32	0.805		
	3. 4-6 ปี	49	3.10	0.848		
	4. 7-9 ปี	25	3.48	0.714		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.41	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.272	0.284
	2. 1-3 ปี	57	4.23	0.535		
	3. 4-6 ปี	49	4.43	0.577		
	4. 7-9 ปี	25	4.32	0.557		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.00	0.000		
	รวม	140	4.24	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความ ชัดเจนและยุติธรรม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.968	0.433
	2. 1-3 ปี	57	4.61	0.559		
	3. 4-6 ปี	49	4.59	0.497		
	4. 7-9 ปี	25	4.80	0.408		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.66	0.510		
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไป พัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.233	0.300
	2. 1-3 ปี	57	4.51	0.539		
	3. 4-6 ปี	49	4.37	0.602		
	4. 7-9 ปี	25	4.24	0.597		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.36	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.065 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.262 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.012 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.103 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.113 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.300 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษา ญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.196 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ

0.860 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.223 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.734 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.312 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.256 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.204 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.484 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุป

ได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.849 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือ วิทยุหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.637 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.782 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.484 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.871 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.908 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มี

ค่าเท่ากับ 0.433 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.300 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.6 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	2.917	0.074
	2. 1-3 ปี	58	4.07	0.876		
	3. 4-6 ปี	53	4.00	0.650		
	4. 7-9 ปี	20	4.40	0.503		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.88	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	1.208	0.310
	2. 1-3 ปี	58	4.60	0.528		
	3. 4-6 ปี	53	4.68	0.547		
	4. 7-9 ปี	20	4.80	0.410		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.957		
	รวม	140	4.63	0.533		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.20	1.095	3.483	0.010*
	2. 1-3 ปี	58	4.14	0.868		
	3. 4-6 ปี	53	4.00	0.620		
	4. 7-9 ปี	20	4.45	0.510		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.91	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	1.095	2.651	0.136
	2. 1-3 ปี	58	3.69	0.730		
	3. 4-6 ปี	53	3.74	0.858		
	4. 7-9 ปี	20	3.35	0.875		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.75	0.500		
	รวม	140	3.87	0.830		
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	1.767	0.139
	2. 1-3 ปี	58	4.40	0.591		
	3. 4-6 ปี	53	4.30	0.607		
	4. 7-9 ปี	20	4.55	0.510		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.957		
	รวม	140	4.26	0.612		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	0.922	0.453
	2. 1-3 ปี	58	4.50	0.538		
	3. 4-6 ปี	53	4.34	0.618		
	4. 7-9 ปี	20	4.30	0.571		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.37	0.573		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	1.669	0.161
	2. 1-3 ปี	58	4.72	0.451		
	3. 4-6 ปี	53	4.70	0.463		
	4. 7-9 ปี	20	4.55	0.510		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.957		
	รวม	140	4.52	0.489		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.482	0.749
	2. 1-3 ปี	58	4.71	0.459		
	3. 4-6 ปี	53	4.81	0.395		
	4. 7-9 ปี	20	4.70	0.470		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.75	0.500		
	รวม	140	4.75	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.00	0.707	8.536	0.030**
	2. 1-3 ปี	58	3.16	0.854		
	3. 4-6 ปี	53	3.57	0.636		
	4. 7-9 ปี	20	3.80	0.410		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.25	0.957		
	รวม	140	3.16	0.798		
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.694	0.598
	2. 1-3 ปี	58	4.67	0.473		
	3. 4-6 ปี	53	4.77	0.423		
	4. 7-9 ปี	20	4.65	0.489		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.68	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.683	0.307
	2. 1-3 ปี	58	3.43	0.624		
	3. 4-6 ปี	53	3.81	0.652		
	4. 7-9 ปี	20	4.55	0.759		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	3.89	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	4.728	0.214
	2. 1-3 ปี	58	3.62	0.768		
	3. 4-6 ปี	53	3.45	0.667		
	4. 7-9 ปี	20	3.35	0.671		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.50	0.577		
	รวม	140	3.74	0.742		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	1.882	0.117
	2. 1-3 ปี	58	4.09	0.732		
	3. 4-6 ปี	53	3.91	0.741		
	4. 7-9 ปี	20	4.35	0.671		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	1.000		
	รวม	140	4.13	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	1.824	0.128
	2. 1-3 ปี	58	4.34	0.983		
	3. 4-6 ปี	53	4.66	0.586		
	4. 7-9 ปี	20	4.15	0.988		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.40	0.842		
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.447	0.327	0.860
	2. 1-3 ปี	58	3.90	0.612		
	3. 4-6 ปี	53	3.91	0.628		
	4. 7-9 ปี	20	3.90	0.788		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	3.95	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	0.696	0.596
	2. 1-3 ปี	58	3.21	0.695		
	3. 4-6 ปี	53	3.30	0.799		
	4. 7-9 ปี	20	3.40	0.681		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.957		
	รวม	140	3.41	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.374	0.827
	2. 1-3 ปี	58	4.55	0.502		
	3. 4-6 ปี	53	4.66	0.478		
	4. 7-9 ปี	20	4.60	0.503		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.58	0.492		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	2.80	1.304	0.886	0.474
	2. 1-3 ปี	58	2.86	0.712		
	3. 4-6 ปี	53	3.11	0.800		
	4. 7-9 ปี	20	3.05	0.887		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.25	0.957		
	รวม	140	3.01	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.80	0.837	0.574	0.682
	2. 1-3 ปี	58	3.84	0.721		
	3. 4-6 ปี	53	4.04	0.678		
	4. 7-9 ปี	20	3.90	0.718		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.00	0.816		
	รวม	140	3.92	0.706		
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.548	0.280	0.890
	2. 1-3 ปี	58	3.34	0.870		
	3. 4-6 ปี	53	3.32	0.779		
	4. 7-9 ปี	20	3.40	0.754		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.957		
	รวม	140	3.44	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.60	0.548	0.823	0.513
	2. 1-3 ปี	58	4.33	0.659		
	3. 4-6 ปี	53	4.38	0.657		
	4. 7-9 ปี	20	4.60	0.681		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.43	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	0.486	0.746
	2. 1-3 ปี	58	4.12	0.774		
	3. 4-6 ปี	53	4.21	0.717		
	4. 7-9 ปี	20	4.35	0.671		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.27	0.722		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.00	0.707	1.614	0.174
	2. 1-3 ปี	58	4.36	0.520		
	3. 4-6 ปี	53	4.53	0.541		
	4. 7-9 ปี	20	4.45	0.510		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.32	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.40	0.548	0.997	0.412
	2. 1-3 ปี	58	4.19	0.438		
	3. 4-6 ปี	53	4.32	0.510		
	4. 7-9 ปี	20	4.10	0.641		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.25	0.500		
	รวม	140	4.25	0.503		
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ paper test	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	3.40	0.894	1.534	0.042*
	2. 1-3 ปี	58	3.31	0.799		
	3. 4-6 ปี	53	3.11	0.824		
	4. 7-9 ปี	20	3.55	0.759		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	3.75	0.500		
	รวม	140	3.42	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	1.420	0.231
	2. 1-3 ปี	58	4.22	0.531		
	3. 4-6 ปี	53	4.43	0.572		
	4. 7-9 ปี	20	4.30	0.571		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.00	0.000		
	รวม	140	4.23	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.80	0.447	0.772	0.545
	2. 1-3 ปี	58	4.62	0.557		
	3. 4-6 ปี	53	4.60	0.494		
	4. 7-9 ปี	20	4.80	0.410		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.66	0.510		

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	5	4.20	0.447	0.922	0.453
	2. 1-3 ปี	58	4.50	0.538		
	3. 4-6 ปี	53	4.34	0.618		
	4. 7-9 ปี	20	4.30	0.571		
	5. 10 ปีขึ้นไป	4	4.50	0.577		
	รวม	140	4.38	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.074 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.310 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.010 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.136 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.139 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.453 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่น มาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.161 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความง่ายอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.749 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.030 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่าSig. มีค่าเท่ากับ 0.598 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.307 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.214 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนใน กรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.117 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนใน กรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.128 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนใน กรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.860 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนใน กรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.596 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.682 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.890 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.513 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.746 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ใน

การทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.174 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.412 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.042 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.231 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.545 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.453 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.7 อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน แตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบันมีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีผลต่อการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านหลักสูตรการสอน						
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.40	1.183	3.871	0.115
	2. 1-3 ปี	55	4.05	0.780		
	3. 4-6 ปี	37	4.19	0.616		
	4. 7-9 ปี	30	4.23	0.504		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.91	0.771		
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.67	0.488	0.928	0.450
	2. 1-3 ปี	55	4.62	0.561		
	3. 4-6 ปี	37	4.62	0.492		
	4. 7-9 ปี	30	4.80	0.484		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	1.155		
	รวม	140	4.61	0.533		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.47	1.125	3.538	0.129
	2. 1-3 ปี	55	4.11	0.786		
	3. 4-6 ปี	37	4.19	0.616		
	4. 7-9 ปี	30	4.27	0.521		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.94	0.763		
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.53	0.834	2.897	0.124
	2. 1-3 ปี	55	3.71	0.737		
	3. 4-6 ปี	37	3.81	0.877		
	4. 7-9 ปี	30	3.47	0.860		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	5.00	0.000		
	รวม	140	3.90	0.830		

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.27	0.704	0.223	0.925
	2. 1-3 ปี	55	4.38	0.623		
	3. 4-6 ปี	37	4.41	0.551		
	4. 7-9 ปี	30	4.30	0.596		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	1.155		
	รวม	140	4.34	0.612		
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.27	0.458	1.945	0.107
	2. 1-3 ปี	55	4.51	0.540		
	3. 4-6 ปี	37	4.22	0.672		
	4. 7-9 ปี	30	4.50	0.509		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.37	0.573		
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.67	0.488	1.668	0.161
	2. 1-3 ปี	55	4.64	0.485		
	3. 4-6 ปี	37	4.70	0.463		
	4. 7-9 ปี	30	4.73	0.450		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	4.55	0.489		
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.80	0.414	0.516	0.724
	2. 1-3 ปี	55	4.69	0.466		
	3. 4-6 ปี	37	4.81	0.397		
	4. 7-9 ปี	30	4.77	0.430		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	4.75	0.435		
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	2.40	0.910	3.347	0.010*
	2. 1-3 ปี	55	3.29	0.786		
	3. 4-6 ปี	37	3.65	0.588		
	4. 7-9 ปี	30	3.60	0.621		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.32	0.798		

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.73	0.458	0.140	0.967
	2. 1-3 ปี	55	4.67	0.474		
	3. 4-6 ปี	37	4.73	0.450		
	4. 7-9 ปี	30	4.73	0.450		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.67	0.577		
	รวม	140	4.71	0.457		
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.40	0.737	5.976	0.413
	2. 1-3 ปี	55	3.51	0.635		
	3. 4-6 ปี	37	3.89	0.658		
	4. 7-9 ปี	30	4.17	0.874		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	3.86	0.757		
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.20	0.941	4.228	0.394
	2. 1-3 ปี	55	3.58	0.712		
	3. 4-6 ปี	37	3.62	0.594		
	4. 7-9 ปี	30	3.13	0.629		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.33	0.577		
	รวม	140	3.57	0.742		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน						
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.93	0.799	0.436	0.783
	2. 1-3 ปี	55	4.04	0.719		
	3. 4-6 ปี	37	4.16	0.688		
	4. 7-9 ปี	30	4.00	0.830		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	1.155		
	รวม	140	4.09	0.747		
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.60	0.507	0.394	0.812
	2. 1-3 ปี	55	4.38	0.991		
	3. 4-6 ปี	37	4.54	0.650		
	4. 7-9 ปี	30	4.37	0.928		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.44	0.842		

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.93	0.704	0.384	0.820
	2. 1-3 ปี	55	3.87	0.546		
	3. 4-6 ปี	37	3.92	0.595		
	4. 7-9 ปี	30	3.90	0.803		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	3.99	0.634		
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.53	0.640	1.592	0.180
	2. 1-3 ปี	55	3.16	0.631		
	3. 4-6 ปี	37	3.27	0.804		
	4. 7-9 ปี	30	3.37	0.850		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	3.47	0.744		
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.60	0.507	0.235	0.918
	2. 1-3 ปี	55	4.62	0.490		
	3. 4-6 ปี	37	4.59	0.498		
	4. 7-9 ปี	30	4.60	0.498		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.55	0.492		
ด้านกิจกรรมการสอน						
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.07	0.884	0.376	0.826
	2. 1-3 ปี	55	2.91	0.727		
	3. 4-6 ปี	37	3.11	0.843		
	4. 7-9 ปี	30	2.97	0.850		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.00	1.000		
	รวม	140	3.01	0.800		
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.13	0.743	1.003	0.408
	2. 1-3 ปี	55	3.84	0.714		
	3. 4-6 ปี	37	4.05	0.621		
	4. 7-9 ปี	30	3.87	0.776		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.91	0.706		

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.47	0.640	0.606	0.659
	2. 1-3 ปี	55	3.31	0.836		
	3. 4-6 ปี	37	3.32	0.884		
	4. 7-9 ปี	30	3.37	0.718		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.00	1.000		
	รวม	140	3.49	0.805		
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.27	0.594	0.292	0.883
	2. 1-3 ปี	55	4.36	0.704		
	3. 4-6 ปี	37	4.46	0.558		
	4. 7-9 ปี	30	4.43	0.728		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.37	0.654		
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.00	0.845	0.573	0.683
	2. 1-3 ปี	55	4.18	0.748		
	3. 4-6 ปี	37	4.19	0.701		
	4. 7-9 ปี	30	4.33	0.661		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.21	0.722		
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.20	0.561	2.451	0.149
	2. 1-3 ปี	55	4.38	0.527		
	3. 4-6 ปี	37	4.38	0.545		
	4. 7-9 ปี	30	4.67	0.479		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.39	0.537		
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.20	0.414	0.720	0.579
	2. 1-3 ปี	55	4.18	0.434		
	3. 4-6 ปี	37	4.22	0.584		
	4. 7-9 ปี	30	4.37	0.556		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.26	0.503		

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

การรับรู้	ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	3.27	0.884	0.566	0.688
	2. 1-3 ปี	55	3.25	0.844		
	3. 4-6 ปี	37	3.19	0.811		
	4. 7-9 ปี	30	3.43	0.728		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	3.67	0.577		
	รวม	140	3.36	0.807		
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.33	0.488	1.065	0.376
	2. 1-3 ปี	55	4.22	0.534		
	3. 4-6 ปี	37	4.35	0.588		
	4. 7-9 ปี	30	4.43	0.568		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.00	0.000		
	รวม	140	4.27	0.548		
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.73	0.458	1.213	0.308
	2. 1-3 ปี	55	4.69	0.540		
	3. 4-6 ปี	37	4.51	0.507		
	4. 7-9 ปี	30	4.70	0.466		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.59	0.510		
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน	1. ต่ำกว่า 1 ปี	15	4.27	0.458	1.945	0.107
	2. 1-3 ปี	55	4.51	0.540		
	3. 4-6 ปี	37	4.22	0.672		
	4. 7-9 ปี	30	4.50	0.509		
	5. 10 ปีขึ้นไป	3	4.33	0.577		
	รวม	140	4.37	0.573		

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.115 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้นโดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.450 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.129 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.124 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.925 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.107 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.161 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง โดยใช้ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ

0.724 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.010 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.967 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.413 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.394 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย โดยใช้สถิติ One-Way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.783 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.812 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.820 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือ วิทยุหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.180 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.918 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.826 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.408 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.659 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และยุติธรรม โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ

0.308 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุนานในสถาบัน การศึกษา ปัจจุบัน มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุนานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ที่มี ผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน โดยใช้สถิติ One-way Analysis ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.107 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน หลัก (H_0) สรุปได้ว่าอายุนานในสถาบันการศึกษาปัจจุบันมีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการวิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 140 คน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ หลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางการสอนของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น

ซึ่งในการวิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยดังนี้ คือ ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศ จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร และอายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ส่งผลต่อการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งด้านหลักสูตรการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน กิจกรรมการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ชาวญี่ปุ่น เพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 67.86 และเป็นเพศชายจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14

ด้านอายุอาจารย์ชาวญี่ปุ่น ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 รองลงมาคืออายุ 21-29 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14

ด้านระดับการศึกษา อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 92.14 รองลงมาคือระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.43 และระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43

ด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 1-3 ปี มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86 รองลงมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 4-6 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อาศัยอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ 7-9 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่ในประเทศไทยต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

ด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 1-3 ปีมีจำนวน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 40.71 รองลงมาจำนวนปีการสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 4 -6 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 จำนวน ปีการสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ 7-9 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 จำนวนปีการสอนในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และน้อยที่สุดมีจำนวนปีการสอนในประเทศไทยมากกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 1-3 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 41.43 รองลงมา มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 4-6 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.86 มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร 7-9 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 มีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานครน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และน้อยที่สุดมีจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานครมากกว่า 10 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86

ด้านจำนวนปีอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 1-3 ปี มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 4-6 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 27.14 จำนวน 36 คน อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 7-9 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.14 อายุงานในสถานศึกษาปัจจุบันต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 และน้อยที่สุดมีอายุงานในสถานศึกษาปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไปจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาญี่ปุ่น พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นด้วยกับด้านหลักสูตรการสอน เกี่ยวกับเนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.55 ด้านกิจกรรมการสอน เกี่ยวกับกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.26 และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.64

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการรับรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อด้านหลักสูตรการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 โดยพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 รองลงมาเป็นด้าน มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และการมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 โดยพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 รองลงมาเป็นด้านสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และสถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อด้านกิจกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 โดยพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาเป็นด้านกิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร 3.86 กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร 3.44 และการมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.88

การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 โดยพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 รองลงมาเป็นด้านการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 หลังการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.27 มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และ มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.35

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การรับรู้ที่มีต่อด้านหลักสูตรการสอน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อน หรือมีเพียงเล็กน้อย เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการรับรู้เกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร ในอายุแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่าย

อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อน หรือมีเพียงเล็กน้อย การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร มีการจัดประชุมเพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่าง สม่ำเสมอ มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกต การสอนของตน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน ประเทศไทยแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ นัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการ เขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมี เพียงเล็กน้อย เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีการจัด ประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่าน อื่นอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร มีโอกาสได้สังเกตการสอน ของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตนอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มี ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการรับรู้ เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น ในระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน ประเทศไทย แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การ สอนในประเทศไทย แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับ นัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการ เขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมี เพียงเล็กน้อย เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีการจัด ประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่าน อื่นอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร มีโอกาสได้สังเกตการสอน ของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตนอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มี ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการรับรู้ เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น ในจำนวนปีประสบการณ์การ สอนในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น มีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร ในจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบันแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร ในจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกัน

2. การรับรู้ที่มีต่อด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความ

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

3. การรับรู้ที่มีต่อด้านกิจกรรมการสอน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการรับรู้เกี่ยวกับ กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ ในเพศชายกับเพศหญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

เรียนรู้ กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

4. การรับรู้ที่มีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการรับรู้เกี่ยวกับ มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลายนอกเหนือจากการสอบ Paper Test ในเพศชายกับเพศหญิงแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียนอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีอายุแตกต่างกัน มีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper Test มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้

ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ Paper ในจำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่การรับรู้เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม ประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ paper test หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในสถาบันปัจจุบัน แตกต่างกันมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการรับรู้ต่อการสอนภาษาญี่ปุ่น

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของการรับรู้จากปัจจัยเฉพาะบุคคลที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านหลักสูตรการสอน พบว่า มีระดับการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอน อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของการรับรู้จากปัจจัยเฉพาะบุคคลที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านหลักสูตรการสอน พบว่า มีระดับการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของการรับรู้จากปัจจัยเฉพาะบุคคลที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านหลักสูตรการสอน พบว่า มีระดับการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของการรับรู้จากปัจจัยเฉพาะบุคคลที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านหลักสูตรการสอน พบว่า มีระดับการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายและใคร่ขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและส่งเสริมการสอนภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิเคราะห์การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นทั้งด้านการฟัง พูด เขียนเบื้องต้น มีระยะเวลาหลักสูตรที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย เพราะเนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง ตามแนวคิดของ (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2547) ได้เสนอแนวคิดว่าเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอน ในการเลือกเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ถ้าหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไป ผู้เรียนก็จะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากเนื้อหาที่นำมาสอนมีความยากเกินไป ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความยากลำบาก ดังนั้นผู้สอนต้องพิจารณาเนื้อหาสาระที่นำมาสอนให้มีความเหมาะสม กล่าวคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นมีการรับรู้ว่าการกำหนดเนื้อหาวิชาได้มีการจัดลำดับ

ตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษา อย่างไรก็ตาม จากการศึกษา พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยรวมถึงกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ด้านหลักสูตรการสอนประเด็นด้านการอ่าน ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย รวมถึงกรุงเทพมหานคร 4-9 ปี มีการรับรู้ต่อด้านหลักสูตรการสอน มากกว่าอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย รวมถึงกรุงเทพมหานคร 1-3 ปี อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทยรวมถึงกรุงเทพมหานครที่ยาวนานกว่า ทำให้นอกจากจะมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวันในการพบปะและพูดคุยกับคนไทย ยังมีความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมและตระหนักถึงข้อแตกต่างทางภาษาของภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย นอกจากนี้ในบางประเด็น อาทิ การมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร เนื่องจากในบางสถาบันการศึกษายังมีอาจารย์ที่อายุน้อย ช่วง 21-29 ปี มีจำนวนปีประสบการณ์การสอนน้อย หรืออายุนานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน 1-3 ปี จึงอาจทำให้ยังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการศึกษาสำหรับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นเพื่อเปิดโอกาสสร้างองค์ความรู้ องค์การสถาบันควรจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสให้อาจารย์ชาวญี่ปุ่นได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการสอนทั้งระหว่างปฏิบัติงานและนอกเวลาปฏิบัติงาน โดยจัดกิจกรรมแบบแยกตามจำนวนปีประสบการณ์สอน เป็นต้น และนำวาระเกี่ยวกับแนวทางด้านหลักสูตรการศึกษาเข้าร่วมการประชุม เนื่องจากจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมออยู่แล้ว

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านการวัดและประเมินผลการสอนอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮาเมอร์ (Hamer, 1998) ที่ว่า การที่จะกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ครูผู้สอนควรให้กิจกรรมการพูดซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพยายามใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหมดและภาษาใดๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ครูผู้สอนจะมีโอกาสเห็นว่า ผู้เรียนทำได้ดีแค่ไหน และผู้เรียนมีปัญหาอะไรบ้างด้านภาษา ซึ่งตัวผู้เรียนเองก็จะมีโอกาสเห็นว่า การพูดบางอย่างสามารถทำได้ง่ายตายเพียงใด และผู้เรียนเองจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงการพูดให้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการศึกษาต่อไป ถ้าหากมีครูผู้สอนคอยเอาใจใส่ในการชี้แนะให้กับผู้เรียน กล่าวคือ อาจารย์ชาว

ญี่ปุ่นมีการรับรู้เห็นว่าการวัดประเมินผลนั้น จำเป็นต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลแก่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเองว่ามีผู้เรียนการพัฒนาขึ้นอย่างไร และผู้สอนควรแก้ไขปรับปรุงอะไรเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงสุด นอกจากนี้ เพื่อเพิ่มการวัดประเมินผลให้มีวิธีหลากหลายนอกเหนือจากการสอบ Paper Test ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรศึกษาแนวทางการวัดประเมินผลนอกเหนือจากการสอบ Paper Test อาทิ สอบสัมภาษณ์ เป็นต้น รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับดัชนีและเกณฑ์การประเมินการศึกษาให้มากขึ้น

2. จากผลการวิเคราะห์การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านกิจกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า กิจกรรมมีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮาเมอร์ (Hamer. 1998) กล่าวว่า มีหลักการที่จะกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้ คือ กิจกรรมการพูดที่ดีควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มากหากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และถ้าหากครูผู้สอนจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมและสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ด้วยความความเข้าใจ ผู้เรียนก็จะได้รับความพึงพอใจอย่างมากจากกิจกรรม เช่น การเล่นเกมทบทวนบทเรียน การอภิปราย การแก้ปัญหา ฯลฯ โดยธรรมชาติของการมีส่วนร่วมแล้วล้วนแล้วแต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งสิ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ชิงชัย จันทระเสนา 2546) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ช่างเทคนิคโลหะของวิทยาลัยเทคนิค พบว่า ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนของอาจารย์มีการรับรู้ต่อกิจกรรมการพัฒนาอาจารย์ช่างเทคนิคโลหะด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมไม่แตกต่างกัน และเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่เป็นเพศหญิงมีการรับรู้ต่อกิจกรรมการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้ สูงกว่าอาจารย์ที่เป็นเพศชาย จึงควรมีการสร้าง ความเข้าใจอย่างถ้วนถึงเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน อยู่ในระดับมาก กล่าวคือ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นเห็นว่า สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ตามแนวคิดของ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553) ที่ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อธรรมชาติ การเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความน่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม

เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้และที่สำคัญคือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนวิธีการวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ไพศาล ลุนใต้. 2550) ที่ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิง (e-Learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า (1) อาจารย์ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี แตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 30-35 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 46 ปี ขึ้นไป (2) อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิง มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้งเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษาในครั้งนี้ ปัจจัยมีผลต่อการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นด้านหลักสูตรการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน กิจกรรมการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสอน (วีระ ไทยพาณิชย์. 2546) สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นด้าน เพศ อายุ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จำนวนปีประสบการณ์การสอนในกรุงเทพ อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าสมควรที่จะศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้บริหารของสถาบันการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและครอบคลุมกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแนวทางการศึกษาให้มากขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมและเพิ่มเติมแปรที่อาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อผู้เรียนที่มีปัจจัยเฉพาะบุคคลและปัจจัยแวดล้อมที่หลากหลาย เช่น ประเภทกลุ่มนักเรียน เป็นต้น และควรมีการศึกษาปัจจัยจำเพาะของแต่ละสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยเก็บข้อมูลในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์ชาวญี่ปุ่นได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่ และเพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับแต่ละสถานศึกษาได้

บรรณานุกรม

TNI

บรรณานุกรม

- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป = **General Psychology**. กรุงเทพฯ : รวมสารัน.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **นิยามคำศัพท์หลักสูตร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กฤษฏีกา พัชรพานนท์; และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2557). **ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี**.
สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.moe.go.th/>.
- จำเนียร ศิลพานิช. (2538). **หลักและวิธีการสอน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เจแปนฟาร์มเดชั่น. (2556, กันยายน). ผลสำรวจสถาบันสอนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศ
ประจำปี 2012. วารสารตะวัน. 61 : 1-3.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชิงชัย จันทรเสนา. (2546). **การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อกิจกรรม
การพัฒนาอาจารย์ช่างเทคนิคโลหะของวิทยาลัยเทคนิคสังกัด สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ อค.บ. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรม).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท. (2551). **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นภสินธุ์ แผลงศร. (2549). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นแก่ผู้เรียนชาวไทย**.
วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นรินทร์ ดำรงชัย. (2555). **ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อคุณสมบัติของผู้จบ
การศึกษาด้านญี่ปุ่น ศึกษาในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(พัฒนารัพยากรมนุษย์และองค์กร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บำรุง กัดเจริญ; และฉวีวรรณ กินวงศ์. (2527). **วิธีการสอนทั่วไป**. พิษณุโลก : โรงพิมพ์
พิมพ์เกษตร.
- ประทีป เมธาคุณ. (2532). **หลักสูตรอุดมศึกษา : การประเมินและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะวดี ถิ่นชัยภูมิ. (2544). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติของอาจารย์ต่อคอมพิวเตอร์ช่วย
การสอนของสถาบันราชภัฏ ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.อ.บ
(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

พินิจ เนื่องภิรมย์; และนภดล มณีเทียน. (2548). การเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการเรียนและปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประเภทโควต้าและนักศึกษาปกติ กรณีศึกษา : แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์ ค.อ.บ. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรม). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ไพศาล ลุนใต้. (2550). การศึกษาทัศนคติของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับการนำระบบอีเลิร์นนิ่ง (e-Learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน. วิทยานิพนธ์ ค.อ.บ. (ครุศาสตร์เทคโนโลยีเทคนิค).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ทิศนา แหม่มณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2551). แนวการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ภาวิดา ธาราศิริสิทธิ. (2550). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลักขณา สิริวัฒน์. (2549). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2552). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

ศิวพร ประเสริฐสุข; สุกัญญา ขวัญม่วง; และเสาวภา หงส์ประภาวงศ์. (2550). การศึกษา

ปัจจัยที่สามารถจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย. การค้นคว้า

อิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมพร โกมารทัต. (2548). การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะ

ภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศ

ญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ธุรกิจบัณฑิตย.

วีระ ไทยพานิช. (2546). การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

หอการค้าญี่ปุ่นประจำประเทศไทย กรุงเทพฯ. (2559). สถิติสมาชิกและการเปลี่ยนแปลง
 ของสมาชิก. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2559, จาก www.jcc.or.th/th/site/index.
 อารมณ์ ใจเที่ยง. (2547). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
 อุบลวรรณ ภวากานันท์; และคณะ. (2554). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Buch. (1973). **Review of Research on Theory of Teaching**. Baroda : Centre of
 Advanced Study of Baroda.

Cronbach. (1990). **Coefficient Alpha and Internal Structure of Tests**. Retrieved
 April 2, 2016, from https://www.psychometricsociety.org/sites/default/files/cronbach_citation_classic_alpha.pdf.

Good. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill, Inc.

Garcia. (1996). In Search of Cross-Cultural Training Program on Employees of a Mid-
 Sized Organization. **Dissertation Abstracts International**. 3 : 230.

Harmer. (1998). **How to Teach English : An Introduction to the Practical of English
 Language Teaching**. Essex : Pearson Education.

I-Chao Lee. (2010). The Effect of Learning Motivation, Total Quality Teaching and
 Peer-Assisted Learning on Study Achievement: Empirical Analysis from
 Vocational Universities or Colleges Studies in Taiwan. **The Journal of Human
 Resource and Adult Learning**. 1 : 69-71.

Schiffman; and Kanuk. (2000). **Customer Behavior-Psychology Aspects**.
 New Jersey : Prentice-Hall.

The National Institute of Japanese Language. (2003). **International Survey of
 Learning Environment and Resource in Japanese Education**. Retrieved
 October 5, 2016, from <https://www.ninjal.ac.jp/english/>.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis**. New York : Harper &
 Row.

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

TNI

แบบสอบถาม

เรื่อง การรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขต
กรุงเทพมหานคร

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องการรับรู้ของอาจารย์ชาวญี่ปุ่นที่มีต่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ เนื่องจากมีข้อความสำคัญต่อการวิเคราะห์และมีคุณค่าอย่างมากต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย และผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวนปีการสอนในประเทศไทย และจำนวนปีการสอนในกรุงเทพมหานคร และจำนวนปีการสอนในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน

ตอนที่ 2 คำถามด้านเนื้อหาและหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

พารุณ คล่องใจภักดี

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. เพศ

1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

2. อายุ

1. ☐ 21 - 29 ปี

2. ☐ 30 - 39 ปี

3. ☐ 40 - 49 ปี

4. ☐ 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ☐ ปริญญาตรี

3. ☐ ปริญญาโทขึ้นไป

4. จำนวนปีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

1. ☐ น้อยกว่า 1 ปี

2. ☐ 1 ปี - 3 ปี

3. ☐ 4 ปี - 6 ปี

4. ☐ 7 ปี - 9 ปี

5. ☐ 10 ปีขึ้นไป

5. จำนวนปีประสบการณ์สอนในประเทศไทย

1. ☐ น้อยกว่า 1 ปี

2. ☐ 1 - 3 ปี

3. ☐ 4 - 6 ปี

4. ☐ 7 - 9 ปี

5. ☐ 10 ปีขึ้นไป

6. จำนวนปีที่สอนอยู่ในกรุงเทพมหานคร

1. ☐ น้อยกว่า 1 ปี

2. ☐ 1 - 3 ปี

3. ☐ 4 - 6 ปี

4. ☐ 7 - 9 ปี

5. ☐ 10 ปีขึ้นไป

7. อายุงานในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน

1. ☐ น้อยกว่า 1 ปี

2. ☐ 1 - 3 ปี

3. ☐ 4 - 6 ปี

4. ☐ 7 - 9 ปี

5. ☐ 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเนื้อหาและหลักสูตรการสอน, สื่อและอุปกรณ์การสอน, กิจกรรมการสอน, การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

ให้ท่านเลือกว่าระดับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด โดยระดับความคิดเห็นมีความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วย มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย มาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วย ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วย น้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วย น้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การรับรู้ที่มีต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เนื้อหาและหลักสูตรการสอน					
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการฟังเบื้องต้น					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการพูดเบื้องต้น					
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการอ่านเบื้องต้น					
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งเน้นด้านการเขียนเบื้องต้น					
5. ระยะเวลาของหลักสูตรมีความเหมาะสม					
6. หลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
7. หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือมีเพียงเล็กน้อย					
8. เนื้อหาวิชามีการจัดลำดับตามความยากง่ายอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง					
9. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร					
10. มีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนกับอาจารย์ท่านอื่นอย่างสม่ำเสมอ					
11. มีโอกาสได้สังเกตการสอนของอาจารย์ท่านอื่น					
12. มีโอกาสให้อาจารย์ท่านอื่นเข้าสังเกตการสอนของตน					

การรับรู้ที่มีต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สื่อและอุปกรณ์การสอน					
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย					
2. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ					
3. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และทันสมัย					
4. ที่สถาบันมีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น มุมหนังสือญี่ปุ่นหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพียงพอต่อความต้องการ					
5. สื่อและอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
กิจกรรมการสอน					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบและปรับปรุงกิจกรรมการสอน					
2. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร					
3. กิจกรรมในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตร					
4. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้					
5. กิจกรรมในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนรู้					
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. การวัดและประเมินผล สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน					
3. มีการวัดประเมินผลด้วยวิธีหลากหลาย นอกเหนือจากการสอบ paper test					
4. มีการวัดประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ					
5. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและยุติธรรม					
6. หลังการวัดและประเมินผล มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำไปพัฒนาตัวเองแก่ผู้เรียน					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านเนื้อหาและหลักสูตรการสอน

2. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

3. ด้านกิจกรรมการสอน

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

พาวรุณ คล่องใจภักดี

ผู้วิจัย

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น

アンケートのお願い

「バンコク都内学府の日本語教育環境における日本人教師の評価及び意見」

このアンケートはタイ日工業大学経営科学部経営管理科（MBJ）の修士課程研究の一環として、バンコク都内学府の日本語教育環境における日本人教師の評価及び意見を調査する目的で行うもので、これからの日本人教師による日本語教育の進展に役立てたいと考えています。

回答される方は、事実に基づく回答をこのアンケートに寄せていただけるようご協力をお願いすると共に、回答により得られた情報は総合的な情報分析に用いるのみとし、個人的な情報は外部に開示しないことを保証いたします。

このアンケートは合計4ページにわたる次の2つの部分から成ります。

第1部 アンケート回答者の個人的情報に関する質問

第2部 バンコク都内学府の日本語教育における日本人教師の評価及び意見

研究者皆様のご協力を切に願い、ここに深く感謝いたします。

パワルン・クロンチャイバックディー

研究者

タイ日工業大学経営科学部経営管理科（MBJ）

第 1 部 アンケート回答者の個人的情報に関する質問

内に ✓ 印を付けて、☐「その他」については内容を記入してください。

1. 性別

1. ☐ 男性

2. ☐ 女性

2. 年齢

1. ☐ 21 - 29 歳

2. ☐ 30 - 39 歳

3. ☐ 40 - 49 歳

4. ☐ 50 歳以上

3. 学歴・学位

1. ☐ 高等・専門学校

2. ☐ 学士

3. ☐ 修士以上

4. 在タイ期間

1. ☐ 1 年未満

2. ☐ 1 - 3 年

3. ☐ 4 - 6 年

4. ☐ 7 - 9 年

5. ☐ 10 年以上

5. タイで日本語教師としての勤続年数

1. ☐ 1 年未満

2. ☐ 1 - 3 年

3. ☐ 4 - 6 年

4. ☐ 7 - 9 年

5. ☐ 10 年以上

6. バンコクで日本語教師としての勤続年数

1. ☐ 1 年未満

2. ☐ 1 - 3 年

3. ☐ 4 - 6 年

4. ☐ 7 - 9 年

5. ☐ 10 年以上

7. 現組織での勤続年数

1. ☐ 1年未満2. ☐ 1 - 3 年3. ☐ 4 - 6 年4. ☐ 7 - 9 年5. ☐ 10 年以上

第2部 バンコク都内学府の日本語教育における日本人教師の評価

バンコク都内学府の日本語教育環境について日本人教師の方からの評価をお願いします。貴方はバンコク都内学府の日本語教育環境に関しての以下の項目についてどのように思いますか。

5段階の評価の中からお選び下さい。右側のスペースに✓印を付けてください。

レベル5 とは そうである

レベル4 とは だいたいそうである

レベル3 とは どちらともいえない

レベル2 とは あまりそうではない

レベル1 とは 全くそうではない

項目内容	ご意見のレベル				
	5	4	3	2	1
教科課程・カリキュラム					
1. カリキュラムの主な内容は聴解である。					
2. カリキュラムの主な内容は会話である。					
3. カリキュラムの主な内容は読解である。					
4. カリキュラムの主な内容は作文である。					
5. 教科課程・カリキュラムの期間は適切である。					
6. 教科課程・カリキュラムは学生のニーズに 応えている。					
7. 教科課程・カリキュラムは学生の日本語能力 に合っている。					
8. カリキュラム・授業の内容は易→難の順序で 行っている。					

項目内容	ご意見のレベル				
	5	4	3	2	1
教材					
9. カリキュラムをより良くするために設計や改善方法を提案できる。					
10. 教え方などについて他の教師との意見交換の時間がある。					
11. 他の教師の授業を見学機会がある。					
12. 他の教師が自分の授業を見学機会がある。					
教材					
1. 多様な教材がある。					
2. 教師用の参考書や文献の量は十分ある。					
3. 教室の環境は学習に適している。					
4. 学生の自習用教材は十分ある。 (本棚、パソコンなど)					
5. 教材は学生の言語能力に適している。					
アクティビティー（授業中：ロールプレイなどのタスク・活動）					
1. 活動をより良くするために設計や改善方法を提案できる。					
2. 活動はカリキュラムの目的に合っている。					
3. 活動はカリキュラムとの関連性がある。					
4. 活動によって学生の学習能力がより良く高まる。					
5. 活動によって学生は勉強への欲望が高まる。					

項目内容	ご意見のレベル				
	5	4	3	2	1
日本語能力評価・試験					
1. 教科課程の始終、評価内容また方法はカリキュラムと合っている。					
2. 評価内容また方法は教えた内容に準じている。					
3. Paper Test の他にインタビューなど別の方法も用いて日本語能力評価する。					
4. 能力評価・試験は定期的に行っている。					
5. 能力評価・試験の目標は明確で公正である。					
6. 学生の言語能力向上のために、試験の結果を学生に知らせている。					

 The logo features the letters 'TNI' in a large, bold, red serif font. This text is centered within a circular emblem. The emblem's border is a light blue gear-like ring. Along the inner edge of this ring, the words 'THAI' and 'NICHU' are written in white, separated by dots. Along the outer edge, the words 'INSTITUTE OF TECHNOLOGY' are written in white. The entire logo is set against a background of a large, faint, light blue gear.

TNI

THAI - NICHU INSTITUTE OF TECHNOLOGY

バンコク都内学府の日本語教育環境における日本人教師の意見及び提言をお書きください。

第1項 教科課程・カリキュラム

第2項 教材

第3項 アクティビティー・授業の活動

第4項 日本語能力評価・試験

アンケートに対するご回答ありがとうございました。
恐れ入りますが、アンケートは学校の受付の方または担当の方にお返ししていただくようお願いいたします。改めまして厚くお礼申し上げます。

パワルン・クロンチャイパックディー

研究者

タイ日工業大学経営科学部経営管理科 (MBJ)